

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 72

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 ianuarie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 667 din 15 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească	2-4	modificarea și completarea Procedurii de primire și de soluționare a cererilor de loc de muncă sau indemnizație de șomaj, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 85/2002, cu modificările și completările ulterioare	36-41
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.854/2005. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații	4-36	5.420/2005. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind aprobarea Regulamentului de desfășurare a examenului în vederea obținerii „Diplomei de acces general în învățământul superior german” și a „Diplomei de bacalaureat” de către absolvenții secțiilor/școlilor speciale germane din România	41-62
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
648/2005. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă privind		45. — Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea limitelor minime și maxime ale salariilor de bază pentru funcțiile de conducere care fac parte din comitetul director	63-64

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 667**

din 15 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 290/CM/2005 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 și ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. II din Legea nr. 195/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 290/CM/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, a prevederilor Legii nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească**, excepție ridicată de Marin Frunză într-o cauză având ca obiect recursul declarat de acesta împotriva unei sentințe civile

pronunțate de Tribunalul Galați, prin care s-a soluționat un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, considerând că recursul declarat de el împotriva hotărârii Tribunalului Galați ar trebui să fie judecat de Înalta Curte de Casație și Justiție, iar nu de Curtea de Apel Galați, autorul susține că dispozițiile legale atacate „sunt discriminatorii, totalitare, dictatoriale, inchizitoriale”, deoarece încalcă dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, dreptul la un proces echitabil, principiul universalității, principiul statului de drept și dreptul la apărare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 este inadmisibilă, iar excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 este inadmisibilă, iar prevederile art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. II din Legea nr. 195/2004 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind

modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, precum și dispozițiile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin art. I pct. 3 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, art. 3 din Codul de procedură civilă a fost modificat, păstrându-se soluția legislativă, iar, prin art. I pct. 45 din aceeași lege, alin. 3 al art. 299 a fost abrogat.

Astfel, dispozițiile legale criticate au în prezent următorul conținut:

— Art. 3 din Codul de procedură civilă: „*Curțile de apel judecă:*

1. *în primă instanță, procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele autorităților și instituțiilor centrale;*

2. *ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în primă instanță;*

3. *ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel sau împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunale, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului, precum și în orice alte cazuri expres prevăzute de lege;*

4. *în orice alte materii date prin lege în competența lor.”;*

— Art. II din Legea nr. 195/2004: „(1) *Recursurile împotriva hotărârilor date fără drept de apel potrivit legii în vigoare la data pronunțării lor și aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit spre judecată instanțelor imediat superioare celor care au pronunțat hotărârea în primă instanță.*

(2) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și care au ca obiect hotărâri prin care tribunalele au judecat apeluri se trimit spre judecată curților de apel.*

(3) *Recursurile prevăzute la alin. (1) și (2), a căror admisibilitate în principiu nu a fost examinată până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se scot de pe rol și se trimit, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece, iar în cazul în care admisibilitatea în principiu a fost examinată, se trimit prin declinarea competenței, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.”*

În ceea ce privește dispozițiile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, potrivit căroră, „*Ca instanțe de recurs, curțile de apel judecă recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel, precum și în alte cauze prevăzute de lege*”, acestea au fost abrogate expres prin art. 144 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, nefiind preluate în noua reglementare.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 4, referitoare la *unitatea poporului și egalitatea între cetățeni*, art. 11, privind *dreptul internațional și dreptul intern*, art. 15, privind *universalitatea*, art. 16, referitoare la *egalitatea în drepturi*, art. 20, relative la *tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21, privind *accesul liber la justiție*, art. 31, privind *dreptul la informație*, art. 53, privind *restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 124, privind *înfăptuirea justiției*, și ale art. 126, privind *instanțele judecătorești*.

De asemenea, autorul excepției consideră că se încalcă și prevederile art. 6, privind *dreptul la un proces echitabil*, ale art. 13, privind *dreptul la un recurs efectiv*, ale art. 14, privind *interzicerea discriminării*, și ale art. 17, privind *interzicerea abuzului de drept*, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1, 2 și 7, privind egalitatea în drepturi, ale art. 6, referitoare la dreptul fiecărui om de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 8, privind dreptul de a sesiza instanțele judecătorești, ale art. 10, privind dreptul persoanei de a fi audiată în mod echitabil și public de un tribunal independent și imparțial, ale art. 11, referitoare la prezumția de nevinovăție, și ale art. 30, privind interpretarea Declarației, din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, Curtea constată că acestea au fost abrogate prin Legea nr. 304/2004, înaintea sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 6 aprilie 2005, nefiind preluate în noua reglementare.

Ca atare, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 este inadmisibilă.

II. Cu privire la dispozițiile art. 3 pct. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă și ale art. II alin. (3) teza a doua din Legea nr. 195/2004, Curtea constată că acestea nu au legătură cu cauza.

Astfel, dispozițiile art. 3 pct. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă se referă la competența curților de apel, ca primă instanță, ca instanță de apel, precum și la competența în alte materii, dar cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate are ca obiect soluționarea recursului declarat de autorul excepției împotriva unei hotărâri a Tribunalului Galați, recurs care se va soluționa de către Curtea de Apel Galați.

În speță nu sunt incidente nici dispozițiile art. II alin. (3) teza a doua din Legea nr. 195/2004, deoarece cauza a fost scoasă de pe rol și trimisă instanței devenite competente să o judece, pe cale administrativă, iar nu prin încheiere de declinare a competenței.

Prin urmare, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă și ale art. II alin. (3) teza a doua din Legea nr. 195/2004 este inadmisibilă.

III. Referitor la dispozițiile art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea au fost abrogate prin art. I pct. 45 din Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, deci ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 6 aprilie 2005.

Prin urmare, având în vedere că abrogarea acestor dispoziții legale, care constituie obiectul excepției de neconstituționalitate, a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a acestora a devenit inadmisibilă.

IV. Cu privire la dispozițiile art. 3 pct. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. II alin. (1), (2) și alin. (3) teza întâi din Legea nr. 195/2004, Curtea constată că acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate, în cauze cu o motivare identică și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezentul dosar. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 551

din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.064 din 28 noiembrie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea soluției pronunțate cu acel prilej.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 290/CM/2005 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă, ale art. 11 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă și ale art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de același autor în același dosar.

3. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 11 alin. (1), (2) și alin. (3) teza întâi din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia națională de management al riscului la inundații, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul agriculturii, pădurilor
și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor
și turismului,
Alexandru Galiățatos,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 decembrie 2005.
Nr. 1.854.

STRATEGIA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL RISCULUI LA INUNDAȚII Prevenirea, protecția și diminuarea efectelor inundațiilor

„Toți cei care ar putea avea de suferit de pe urma inundațiilor trebuie să își asume responsabilitatea de a nu se expune fără măsuri de precauție riscului la inundații și nici să contribuie la sporirea acestui risc.”

1. INTRODUCERE

Inundațiile constituie fenomene naturale și sunt o componentă a ciclului hidrologic natural al Pământului. Inundațiile și în special marile inundații constituie unele dintre fenomenele naturale care au marcat și marchează profund dezvoltarea societății umane, ele fiind din punct de vedere geografic cele mai răspândite dezastre de pe glob și totodată și cele mai mari producătoare de pagube și victime omenești. În același timp, marile inundații au constituit factorul declanșator și catalizatorul unor mari schimbări în modul de abordare a acestui fenomen, de la acceptarea inundațiilor ca pe un *capriciu* al naturii, la încercarea omului de a se opune naturii prin abordări de genul *lupta împotriva inundațiilor*, la cele de *apărare împotriva inundațiilor* și până nu cu mult timp în urmă la *prevenirea* inundațiilor.

Inundațiile produse în numeroase țări în ultimii 5 - 10 ani și consecințele ce le-au urmat, au condus, pe fondul unei creșteri a responsabilității sociale la o nouă abordare, aceea de *management al riscului* la inundații, abordare în care conștientizarea și implicarea comunităților umane au un rol esențial în evitarea pierderilor de vieți omenești și reducerea pagubelor. Această abordare este astăzi cvasi generală și este aceea care a deschis calea spre a face față provocărilor viitoare prin introducerea unor noi concepte cum sunt *mai mult spațiu pentru râuri* sau *conviețuirea cu viiturile* și mai ales prin asimilarea conceptului dezvoltării durabile în managementul riscului la inundații.

Practica mondială a demonstrat că apariția inundațiilor nu poate fi evitată, însă ele pot fi gestionate, iar efectele lor pot fi reduse printr-un proces sistematic care conduce la un șir de măsuri și acțiuni menite să contribuie la diminuarea riscului asociat acestor fenomene. Managementul inundațiilor este ușurat de faptul că locul lor de manifestare este predictibil și adesea este posibilă o avertizare prealabilă, iar în mod obișnuit este posibil să se precizeze și cine și ce va fi afectat de inundații.

Managementul riscului la inundații înseamnă aplicarea unor politici, proceduri și practici având ca obiective *identificarea riscurilor, analiza și evaluarea lor, tratarea, monitorizarea și reevaluarea* riscurilor în vederea reducerii acestora astfel încât comunitățile umane, toți cetățenii, să poată trăi, munci și să-și satisfacă nevoile și aspirațiile într-un mediu fizic și social durabil.

Riscul la inundații este caracterizat prin natura și probabilitatea sa de producere, gradul de expunere al receptorilor (numărul populației și al bunurilor), susceptibilitatea la inundații a receptorilor și valoarea acestora,

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

rezultând implicit că pentru reducerea riscului trebuie acționat asupra acestor caracteristici ale sale.

Problema esențială în managementul riscului la inundații este aceea a *riscului acceptat* de populație și decidenți, știut fiind că nu există o protecție totală împotriva inundațiilor (risc zero), după cum nu există nici un consens asupra riscului acceptabil. În consecință, *riscul acceptabil* trebuie să fie rezultatul unui echilibru între riscul și beneficiile atribuite unei activități ca urmare a reducerii riscului la inundații sau a unei reglementări guvernamentale.

Diminuarea pagubelor și a pierderilor de vieți omenești ca urmare a inundațiilor nu depinde numai de acțiunile de răspuns întreprinse în timpul inundațiilor, acțiuni abordate uneori separat, sub denumirea de *managementul situațiilor de urgență*. Diminuarea consecințelor inundațiilor este rezultatul unei combinații ample, dintre măsurile și acțiunile premergătoare producerii fenomenului, cele de management din timpul desfășurării inundațiilor și cele întreprinse post inundații (de reconstrucție și învățăminte deprinse ca urmare a producerii fenomenului). Ca urmare, la nivel mondial se utilizează noțiunea mai completă de *management al inundațiilor* care include atât *managementul riscului* la inundații cât și *managementul situațiilor de urgență* generate de inundații.

Pentru ca eforturile guvernului, ale autorităților și agențiilor competente, ale comunității, să fie coordonate și să aibă ca efect o comunitate pregătită să facă față fenomenului de inundații, gestionarea inundațiilor trebuie abordată într-o manieră integrată.

Într-o abordare comprehensivă, principalele activități ale managementului inundațiilor constau din:

a. Activități preventive (de prevenire, de protecție și de pregătire).

Aceste acțiuni sunt concentrate spre prevenirea/diminuarea pagubelor potențiale generate de inundații prin:

- evitarea construcției de locuințe și de obiective sociale, culturale și/sau economice în zonele potențial inundabile, cu prezentarea în documentațiile de urbanism a datelor privind efectele inundațiilor anterioare; adaptarea dezvoltărilor viitoare la condițiile de risc la inundații; promovarea unor practici adecvate de utilizare a terenurilor și a terenurilor agricole și silvice;
- realizarea de măsuri structurale de protecție, inclusiv în zona podurilor și podețelor;
- realizarea de măsuri nestructurale (controlul utilizării albiilor minore, elaborarea planurilor bazinale de reducere a riscului la inundații și a programelor de măsuri; introducerea sistemelor de asigurări etc.);
- identificarea de detaliu, delimitarea geografică a zonelor de risc natural la inundații de pe teritoriul unității administrativ – teritoriale,

Înscrierea acestor zone în planurile de urbanism general și prevederea în regulamentele de urbanism a măsurilor specifice privind prevenirea și atenuarea riscului la inundații, realizarea construcțiilor și utilizarea terenurilor;

- implementarea sistemelor de prognoză, avertizare și alarmare pentru cazuri de inundații;
- întreținerea infrastructurilor existente de protecție împotriva inundațiilor și a albiilor cursurilor de apă;
- Execuția lucrărilor de protecție împotriva afuiierilor albiilor râurilor în zona podurilor și podețelor existente;
- comunicarea cu populația și educarea ei în privința riscului la inundații și a modului ei de a acționa în situații de urgență.

b. Activități de management operativ (managementul situațiilor de urgență) ce se întreprind în timpul desfășurării fenomenului de inundații:

- detectarea posibilității formării viiturilor și a inundațiilor probabile;
- prognozarea evoluției și propagării viiturilor în lungul cursurilor de apă;
- avertizarea autorităților și a populației asupra întinderii, severității și a timpului de apariție al inundațiilor;
- organizarea și acțiuni de răspuns ale autorităților și ale populației pentru situații de urgență;
- asigurarea de resurse (materiale, financiare, umane) la nivel județean pentru intervenția operativă;
- activarea instituțiilor operaționale, mobilizarea resurselor etc.

c. Activități ce se întreprind după trecerea fenomenului de inundații:

- ajutorarea pentru satisfacerea necesităților imediate ale populației afectate de dezastru și revenirea la viața normală;
- reconstrucția clădirilor avariate, a infrastructurilor și a celor din sistemul de protecție împotriva inundațiilor;
- revizuirea activităților de management al inundațiilor în vederea îmbunătățirii procesului de planificare a intervenției pentru a face față unor evenimente viitoare în zona afectată, precum și în alte zone.

2. STRATEGIA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL RISCULUI LA INUNDAȚII

2.1. NECESITATEA STRATEGIEI

Acțiunile și măsurile pentru reducerea pierderilor de vieți omenești și a pagubelor produse de inundații se desfășoară pe teritoriul României de peste 200 de ani. În prezent sunt în funcțiune numeroase sisteme de lucrări de protecție a populației și a bunurilor, concretizate în principal prin:

- diguri, a căror lungime desfășurată măsoară 9920 km;
- regularizări de albie însumând 6300 km;
- 217 lacuri de acumulare nepermanente amplasate în toate bazinele și spațiile hidrografice și dispunând de volume de atenuare a viiturilor de 893 mil.m³;
- 1232 lacuri de acumulare permanente care pe lângă volumele necesare satisfacerii cerințelor de apă ale folosințelor dispun și de volume pentru atenuarea viiturilor însumând 2017 mil.m³.

Cu toate acestea, viiturile repetate și intense și inundațiile asociate acestora au rămas o caracteristică esențială a cursurilor noastre de apă. Anual se inundă zeci de mii de hectare de terenuri. Anual își pierde viața datorită inundațiilor în medie 8 locuitori, iar pagubele medii multianuale produse de inundații depășesc 100 mil.Euro.

Deși cauzele acestor consecințe sunt complexe și variate totuși unele sunt evidente:

- intensificarea utilizării terenurilor și creșterea valorii economice a zonelor periclitate;
- creșterea vulnerabilității clădirilor și infrastructurilor;
- deficiențe de concepție și de construcție ale unor măsuri de protecție;
- un grad de protecție asigurat apropiat de valoarea minimă;
- neglijențe în privința întreținerii și exploatării unor lucrări de protecție și a albiilor cursurilor de apă;

- variabilitatea climatică tot mai accentuată manifestată prin creșterea frecvenței fenomenelor meteorologice extreme, posibile semnale ale unor schimbări climatice.

Inundațiile produse în anul 2005 au scos în evidență atât anumite slăbiciuni ale tehnicilor utilizate pentru protecția împotriva inundațiilor, cât și a capacității de răspuns pentru gestionarea fenomenului.

Recentele inundații au scos, de asemenea, în evidență, vulnerabilitatea comunităților umane expuse riscului, manifestată prin slaba lor capacitate de a putea absorbi efectele fenomenului și de a se reface după trecerea acestuia.

Toate acestea sunt argumente pentru a schimba optica asupra modului de abordare a problemelor inundațiilor și a trece de la conceptul de acțiune de tip pasiv, la conceptul de acțiune activă în vederea reducerii pagubelor potențiale și a vulnerabilității receptorilor de risc la inundații.

Mai sunt și alte argumente în favoarea elaborării unei strategii de management al inundațiilor cum ar fi:

- creșterea riscului la inundații datorită modului de utilizare a terenurilor și a schimbărilor climatice deja manifeste trebuie recunoscute și înțelese pe deplin și luate în considerare în schemele de management al riscului și în deciziile de planificare;
- necesitatea adoptării unei abordări strategice privind managementul riscului la inundații având ca obiectiv orientarea resurselor către acele zone unde riscul la inundații poate fi efectiv redus;
- necesitatea adoptării unor măsuri de protecție a mediului, în principal a vieților umane și a bunurilor de valoare prin intermediul unui minim de măsuri structurale și adoptarea cu preponderență a măsurilor nestructurale, preventive;
- necesitatea abordării holistice a fenomenului de inundații la nivel de bazin hidrografic prin promovarea unei dezvoltări coordonate și un management integrat al activităților privind apa, terenurile și resursele adiacente: transporturile, dezvoltarea urbană și conservarea naturii;
- riscul la inundații asupra vieții și activităților umane poate fi minimizat și printr-o dezvoltare controlată a zonelor de inundabilitate cum ar fi: delimitarea zonelor inundabile (hărțile de risc), reglementarea utilizării terenurilor, planuri de amenajare a teritoriului, prezervarea unor spații de mobilitate a cursurilor de apă;
- necesitatea ca toți cei care ar putea avea de suferit de pe urma inundațiilor să-și asume responsabilitatea de a nu se expune fără măsuri

de precauție la riscul de inundații și de a nu contribui la agravarea acestui risc.

2.2. SCOPUL STRATEGIEI

Strategia Națională de management al riscului la inundații are drept scop reducerea impactului produs de inundații asupra populației și a bunurilor printr-o planificare adecvată și printr-o politică care să corespundă standardelor și așteptărilor comunităților umane, în condițiile protecției mediului.

Strategia de management al inundațiilor formează documentul cadru pentru pregătirea și adoptarea unor măsuri și acțiuni specifice vizând:

- cunoașterea riscului la inundații;
- monitorizarea fenomenului de inundații;
- informarea populației;
- considerarea riscului la inundații în toate activitățile de amenajare a teritoriului;
- adoptarea de măsuri preventive;
- pregătirea pentru situații de urgență;
- reconstrucția și învățarea din experiența anterioară.

Ea constituie totodată baza pentru ca administrația centrală și locală să poată alege măsurile specifice de protecție împotriva inundațiilor și de dezvoltare regională.

Strategia definește, de asemenea, responsabilitățile specifice în plan operațional și de reglementare ale autorităților administrației centrale și locale, ale populației și agenților economici, ale indivizilor, precum și modul lor de cooperare care să permită un acord comun, concertat, asupra complexelor probleme asociate inundațiilor și o implicare autentică a tuturor în cadrul responsabilităților ce le revin.

2.3. PRINCIPIILE STRATEGIEI

Prezenta strategie are la bază următoarele principii:

- **principiul dezvoltării durabile** semnificând faptul că trebuie adoptate astfel de acțiuni încât impactul inundațiilor să fie suportabil din punct de vedere economic, ecologic și social:

- *acceptabilitatea economică* presupune eficiență, respectiv abordarea costurilor ținând cont de riscul asumat ce trebuie definit de către guvern și optimizarea acțiunilor;
- *acceptabilitatea socială* presupune realizarea unei protecții corespunzătoare, respectarea legii, echitate și prosperitate, aspecte ce asigură echilibrul și coeziunea socială;
- *acceptabilitatea ecologică* este măsurată prin gradul de autoreglare, dinamica și diversitatea ecosistemelor afectate de inundații.
- **abordarea strategică** pentru o perioadă de timp, astfel încât să poată fi luate în considerare eventualele schimbări posibile în frecvența și vulnerabilitatea la inundații, precum și a altor aspecte posibile;
- **simplitatea și transparența:** strategia de management al riscului la inundații va conduce la diminuarea riscului producerii de victime omenești și a pagubelor generate de inundații numai printr-o acțiune comună a administrației centrale și locale, a comunităților locale, printr-o mai bună înțelegere a riscului la inundații, prin implicarea populației, a școlii, a bisericii, precum și a mass-media;
- **abordarea bazinală** a problemei inundațiilor prin introducerea conceptului de planuri de gestionare a riscului la inundații la nivel de bazin hidrografic și a unor programe de măsuri elaborate în concordanță cu prevederile Directivei Cadru privind Apa;
- **abordarea interdisciplinară** a problemei inundațiilor; toate aspectele relevante ale gestionării apelor, amenajării teritoriului, utilizării terenurilor, agriculturii, transporturilor și dezvoltării urbane, conservarea naturii, trebuie abordate împreună atât la nivel național, cât și la cel regional și local;
- **principiul solidarității**, potrivit căruia măsurile de protecție împotriva inundațiilor adoptate de unii nu trebuie să compromită capacitatea altora situați în amonte sau în aval de a-și adopta propriile măsuri;
- **menținerea unui echilibru** între măsurile și acțiunile preventive, cele de răspuns și cele de reconstrucție după trecerea fenomenului de inundații prin utilizarea planurilor de amenajare a teritoriului, a măsurilor structurale și nestructurale, a măsurilor biologice ca și a planurilor de intervenție pentru situații de urgență;
- **aplicarea celor mai bune practici** propuse de Uniunea Europeană și de Comisia Economică a Națiunilor Unite pentru Europa privind măsurile preventive împotriva inundațiilor, de protecție și diminuare a efectelor lor având ca principii:
 - *apa este parte a unui întreg*, sintagma care exprimă faptul că ea este

parte a ciclului hidrologic natural și că circulația apei pe suprafața scoarței terestre este la originea unei mari diversități a ecosistemelor și a utilizării terenurilor și ca urmare ea trebuie luată în considerare în toate politicile sectoriale;

- *acumulați apa*, exprimând faptul că apa trebuie stocată cât mai mult posibil în bazinele hidrografice în care se formează și în lungul cursului de apă din bazin;
- *mai mult spațiu pentru râuri* (lasați râurile să curgă) exprimând faptul că râul trebuie lăsat să curgă astfel încât viiturile să se poată scurge încet spre aval, fără a prezenta nici un pericol;
- *conviețuirea cu viiturile*: locuirea într-o zonă inundabilă prezintă anumite riscuri; în pofida oricăror măsuri de protecție împotriva inundațiilor, un anumit risc tot mai rămâne și ca urmare trebuie învățat a trăi cu acest risc.
- **acțiuni concertate și integrate** pe întreaga suprafață a bazinului hidrografic constituie o condiție prealabilă pentru succesul oricărei strategii și al oricărui plan de reducere a riscului la inundații;
- **cooperarea în reducerea riscului la inundații** în condițiile reglementărilor internaționale privind râurile transfrontieră, în concordanță cu geomorfologia teritoriului României și a poziției sale geografice.

2.4. OBIECTIVELE STRATEGIEI

2.4.1. OBIECTIVE GENERALE

Obiectivele Strategiei Naționale de management al riscului la inundații sunt obiective economice, sociale și de mediu.

Obiectivele economice urmăresc protecția împotriva inundațiilor a infrastructurii economice existente și garantarea satisfacerii oportunităților economice ale generațiilor viitoare.

Obiectivele sociale au în vedere protecția populației și a comunităților umane împotriva inundațiilor prin asigurarea unui nivel acceptabil de protecție a populației.

Obiectivele de mediu urmăresc ca prin realizarea strategiei de management al inundațiilor să se atingă obiectivele socio – economice cu păstrarea unui echilibru între dezvoltarea economico – socială și obiectivele de mediu.

Sintetic, obiectivele generale ale strategiei de management al inundațiilor sunt:

- a) creșterea calității vieții prin reducerea pagubelor produse ca urmare a inundațiilor, dar fiind pregătiți pentru producerea unor alte asemenea fenomene;
- b) diminuarea impactului măsurilor de management al riscului (la scara temporală și spațială) asupra sistemelor ecologice;
- c) utilizarea adecvată a resurselor pentru realizarea, întreținerea și exploatarea infrastructurilor și a măsurilor de reducere a riscului la inundații;
- d) menținerea unor activități economice corespunzătoare (agricole, industriale, comerciale, de locuit și agrement) în zonele inundabile.

2.4.2. OBIECTIVE SPECIFICE

Obiectivele economice ale strategiei cuprind:

- prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin reducerea riscului la inundații a zonelor populate, a obiectivelor economice și a bunurilor;
- prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin reducerea riscului la inundații a infrastructurilor existente;
- prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin reducerea riscului la inundații a terenurilor agricole cultivate.

Obiectivele sociale ale strategiei sunt:

- prevenirea și minimizarea riscului la inundații a populației și a comunităților umane;
- prevenirea și minimizarea riscului la inundații al bunurilor publice/comunitare (spitale, policlinici, școli, etc.) și a zonelor recreative;
- prevenirea apariției de epidemii sau minimizarea deteriorării stării de sănătate a populației ca urmare a impactului fenomenului de inundații și a poluării asociate acestuia;
- asigurarea că infrastructurile critice (poduri, podețe, punți, aeroporturi) rămân accesibile în timpul inundațiilor extreme.

Obiectivele de mediu ale strategiei:

- satisfacerea cerințelor Directivei Cadru privind Apa a Uniunii Europene;
- evitarea alterării și a influenței antropice în geomorfologia bazinelor hidrografice;

- prevenirea poluării cursurilor de apă și a apelor subterane ca urmare a inundațiilor și a efectelor asociate lor asupra calității ecologice a cursurilor de apă;
- protecția și îmbunătățirea calității terenurilor, iar acolo unde este posibil încurajarea schimbărilor în practica agricolă pentru a preveni sau minimiza scurgerea și inundațiile asociate ei ca urmare a unor lucrări agricole intensive;
- protecția și conservarea bunurilor istorice, a monumentelor, a ariilor protejate și a ecosistemelor;
- protecția și îmbunătățirea specificului mediului înconjurător și a aspectului său estetic;
- minimizarea sau prevenirea impactului schimbărilor climatice asupra producerii fenomenului de inundații.

2.5. IMPLEMENTAREA STRATEGIEI NAȚIONALE DE MANAGEMENT AL RISCULUI LA INUNDAȚII

2.5.1. PLANURI SI PROGRAME

Managementul inundațiilor este o activitate intersectorială, multidisciplinară și cuprinde managementul resurselor de apă, amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, protecția naturii, dezvoltarea agricolă și silvică, protecția infrastructurii de transport, a construcțiilor și a zonelor turistice, protecția individuală etc. – fiecărui sector revenindu-i realizarea unor acțiuni specifice. Adoptarea unor politici comune în aceste domenii și planificate a fi realizate simultan sau corelat vor conduce la rezultate mult mai favorabile decât eforturile singulare.

Aceste politici trebuie să vizeze atât reducerea pagubelor, prin măsuri și acțiuni denumite măsuri pasive, care nu influențează în nici un fel desfășurarea fenomenului de inundații, dar reduc pagubele, cât și prin măsuri de reducere a pericolului (măsuri active) cu efecte asupra derulării evenimentelor, influențând probabilitatea lor de apariție și în special intensitatea evenimentelor.

Activitățile de management al inundațiilor se constituie într-o problemă de politică, de planuri și programe de termen scurt, mediu și lung, având ca scop protecția vieții, a bunurilor și a mediului împotriva fenomenului de inundații. Acestea sunt:

- **Planul de Management** al Riscului la Inundații, ce se elaborează la nivel de bazin sau spațiu;
- **Programul Național de Prevenire, Protecție și Diminuarea Efectelor Inundațiilor.** Acest program se elaborează la nivelul teritoriului național și are la bază planurile de management al riscurilor la inundații întocmite la nivel de bazin/spațiu hidrografic;

- **planuri bazinale**, județene, municipale, orășenești și comunale de apărare împotriva inundațiilor elaborate în conformitate cu prevederile legislației existente în domeniul managementului situațiilor de urgență și care se vor integra în prezenta strategie sub numele de **planuri operative de intervenție**.

2.5.2. ATRIBUȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI

Un bun management al riscului la inundații este rezultatul unor activități intersectoriale, interdisciplinare care cuprind managementul apelor, amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, protecția naturii, dezvoltarea agricolă și silvică, protecția infrastructurii de transport, protecția construcțiilor și protecția zonelor turistice, protecția comunitară și individuală, fiecărui sector revenindu-i atribuții în realizarea unor activități specifice. *Actorii* implicați în managementul riscului la inundații au atribuții și responsabilități stabilite prin legi specifice sectorului de activitate. În consecință, în prezenta strategie sunt prezentate în cele ce urmează numai acele sarcini destinate prevenirii, protecției și diminuării efectelor inundațiilor care necesită realizarea corelată sau simultană a acțiunilor și măsurilor destinate atingerii obiectivelor strategiei.

Se face remarcă că atribuțiile ce le revin factorilor implicați în timpul producerii fenomenului de inundații *sunt prezentate foarte succint*, ele făcând obiectul legislației existente privind managementul situațiilor de urgență generate de inundații.

A. MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIRII APELOR

Măsurile și activitățile ce trebuie adoptate în sectorul de activitate al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor sunt de cea mai mare importanță în reducerea riscului și a pagubelor produse de inundații. Ele se diferențiază în funcție de etapa în care se realizează: înainte, în timpul sau după producerea fenomenului de inundații.

Adaptarea acțiunilor, măsurilor și soluțiilor de prevenire, de protecție și de pregătire preconizate trebuie să fie adecvate condițiilor climatice actuale și viitoare, precum și a altor schimbări ce s-ar putea produce.

a. Măsuri și acțiuni preventive:

- elaborarea Strategiei Naționale de management al riscului la inundații;
- elaborarea planurilor bazinale de management al riscului la inundații ca parte componentă a schemelor – cadru de amenajare și gospodărire a apelor, valabile până cel mai târziu la data de 31 decembrie 2009, respectiv a schemelor directe pe bazine sau

grupuri de bazine hidrografice ce se vor elabora până cel târziu la data de 31 decembrie 2009;

- asigurarea de resurse (materiale, financiare, umane) la nivel județean pentru intervenția operativă;
- elaborarea Programului Național de Prevenire, Protecție și Diminuare a Efectelor Inundațiilor, incluzând și acțiunile și măsurile pentru înlăturarea efectelor distructive apărute în albiile cursurilor de apă în zonele critice (poduri, podețe, îngustări de albie);
- elaborarea prognozelor meteorologice și hidrologice și a avertizărilor și diseminarea acestora către autorități;
- implementarea de noi sisteme informaționale de colectare a datelor și de avertizare – alarmare pentru cazuri de inundații;
- introducerea unor sisteme de alarmare – avertizare a autorităților și populației pentru cazuri de incidente și accidente la baraje aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”;
- controlul și reglementarea utilizării albiilor și a malurilor cursurilor de apă;
- întreținerea corespunzătoare a cursurilor de apă cadastrate;
- întreținerea infrastructurilor hidrotehnice și asigurarea funcționării lor în condiții de siguranță în exploatare;
- coordonarea elaborării hărților de hazard și a hărților de risc la inundații la nivelul bazinelor sau grupurilor de bazine hidrografice;
- participarea la analiza și evaluarea permanentă a pagubelor potențiale ce le-ar putea produce inundațiile infrastructurilor ingineresti de protecție, infrastructurilor de transport, construcții, turistice;
- participarea la elaborarea unui sistem de comunicare și educare a populației în vederea cunoașterii riscului la inundații, a consecințelor acestuia și a modului de comportare înainte, în timpul și după trecerea fenomenului de inundații;
- sprijinirea introducerii unui sistem de asigurări de bunuri și persoane pentru cazuri de inundații care poate contribui activ la reducerea pagubelor potențiale prin excluderea sau limitarea expunerii la riscuri excesive, constituind totodată un mijloc de a face suportabilă conviețuirea cu inundațiile;
- elaborarea regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență în caz de inundații, fenomene meteo periculoase și accidente la construcții hidrotehnice;

- participarea la elaborarea planurilor operative de intervenție în situații de urgență;
- elaborarea periodică de analize privind gradul de protecție asigurat de sistemele de protecție existente și sporirii acestuia;
- elaborarea de propuneri de acte normative privind gradul de risc acceptabil la inundații, pentru populație, obiective social – economice și de mediu;
- responsabilitatea realizării și implementării în conformitate cu legislația în vigoare a studiilor de fezabilitate și a proiectelor de interes național pentru infrastructurile inginerești destinate reducerii vârfurilor hidrografelor undelor de viitură și a celorlalte proiecte de protecție a populației și a bunurilor împotriva inundațiilor și de amenajare a cursurilor de apă;
- responsabilitatea elaborării unor metodologii și a conținutului cadru al unor proiecte directive privind amenajarea cursurilor de apă pe care se produc viituri rapide;
- reglementarea extragerii materialelor de construcții din albiile cursurilor de apă prin menținerea unui echilibru dinamic în timp și spațiu al hidrosistemului cursului de apă și prin delimitarea unor spații de mobilitate ale albiilor cursurilor de apă;
- introducerea de noi concepte de amenajare a cursurilor de apă, de renaturare a râurilor și reconstruire a unor zone inundabile;
- procurarea și orientarea fondurilor necesare realizării măsurilor de gestionare a riscului la inundații prevăzute în proiectele de interes național.

b. Măsuri și acțiuni operaționale pe timpul producerii fenomenului de inundații:

- elaborarea prognozelor meteorologice și hidrologice și identificarea posibilităților de formare a viiturilor pe cursurile de apă;
- prognoza evoluției propagării viiturilor în lungul cursurilor de apă;
- avertizarea autorităților competente și a populației asupra întinderii, severității și duratei inundațiilor;
- activarea în cadrul instituțiilor pentru intervenția de urgență în care este implicat în conformitate cu legislația existentă specifică;
- activarea structurilor proprii implicate în gestionarea situațiilor de urgență specifice;
- menținerea integrității și funcționalității infrastructurilor de protecție împotriva inundațiilor și exercitarea controlului asupra stării acestora;

- asigurarea surselor de aprovizionare cu apă a populației racordate la sistemul centralizat de alimentare cu apă.

c. Responsabilități după trecerea fenomenului de inundații:

- analiza stării fizice și funcționale a infrastructurilor hidrotehnice de protecție împotriva inundațiilor și adoptarea de măsuri pentru refacerea celor distruse sau avariate;
- acțiuni pentru îndepărtarea obstacolelor din albiile minore ale cursurilor de apă și asigurarea scurgerii normale a apelor;
- elaborarea de tehnici, metode și metodologii pentru evaluarea impactului economic, social și de mediu produs de inundații;
- revizuirea planurilor bazinale de management al riscului la inundații și a celor operative de intervenție;
- participarea cu expertiză calificată la activitățile de reconstrucție și de înlăturare a efectelor dăunătoare mediului produse de inundații;
- reconstrucția și regenerarea mediului înconjurător afectat de inundații;
- revizuirea sistemelor de avertizare – alarmare după trecerea fenomenului de inundații.

B. MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE.

a. Măsuri și acțiuni preventive:

- zonarea teritoriului agricol și introducerea practicilor unei agriculturi durabile;
- analiza stării actuale și funcționalitatea lucrărilor de amenajare a torenților în sectoarele agricole și silvice și stabilirea necesarului de lucrări pentru reabilitarea sistemelor existente de combatere a eroziunii solului și de amenajare a torenților;
- menținerea în stare de funcționare a infrastructurilor de protecție împotriva inundațiilor și a celor de îmbunătățiri funciare cu efecte asupra scurgerii sau evacuării apelor din teritoriile amenajate;
- identificarea zonelor de risc la eroziune și degradare a solului și ierarhizarea lor în vederea promovării de noi lucrări antierozionale și de combatere a degradării terenurilor;
- amenajarea bazinelor hidrografice torențiale și de reducere a eroziunii solului din patrimoniul agricol și silvic pe baza unui plan de amenajare concordat cu planurile bazinale de gestionare a riscului la inundații;

- acțiuni de împădurire a zonelor de formare a viiturilor, a zonelor inundabile, a luncilor râurilor;
 - exploatarea judicioasă a pădurilor existente și realizarea de noi suprafețe împădurite pentru reducerea debitelor maxime;
 - planificarea corelată cu planul bazinal de management al riscului la inundații a realizării unor zone hidrologice speciale care să producă atenuarea undelor de viitură prin deversarea și inundarea dirijată a unor terenuri;
 - realizarea de lucrări de ameliorare a terenurilor degradate în bazinele hidrografice torențiale;
 - elaborarea unor ghiduri privind modul de utilizare a terenurilor din zonele agricole și silvice pentru prevenirea producerii unor viituri rapide;
 - elaborarea unui ghid de utilizare și management al terenurilor din zonele inundabile;
 - participarea la implementarea unui sistem de asigurări de bunuri și persoane pentru cazuri de inundații.
 - stimularea deținătorilor de terenuri agricole pentru a practica o agricultură durabilă;
 - finanțarea din fonduri publice a lucrărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor;
- b. Măsuri în timpul producerii fenomenului de inundații:**
- supravegherea și asigurarea funcționării infrastructurilor de protecție împotriva inundațiilor și a celor din bazinele hidrografice torențiale;
 - asigurarea asistenței sanitar – veterinar;
 - participarea la acțiunile operative de intervenție conform reglementărilor specifice existente privind managementul situațiilor de urgență generate de inundații.
- c. Măsuri după trecerea inundațiilor:**
- analiza modului de comportare a infrastructurilor ingineresti de protecție împotriva inundațiilor, a stării lor fizice și funcționale și adoptarea de măsuri de refacere, reabilitare și reconstrucție;
 - analiza stării tehnice și funcționale a lucrărilor de amenajare a torenților și de combatere a eroziunii solului și adoptarea măsurilor de reabilitare, refacere sau reconstrucție;
 - reanalizarea și amendarea planurilor de amenajare a bazinelor hidrografice torențiale și de combatere a eroziunii solului.
 - finanțarea din fonduri publice a refacerii lucrărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor afectate de viituri.

C. MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

a. Măsuri preventive:

- elaborează și supune spre aprobare cadrul legislativ privind amenajarea teritoriului, urbanismul și siguranța construcțiilor;
- organizează elaborarea, avizarea și aprobarea reglementărilor tehnice privind utilizarea terenurilor, amplasarea și realizarea construcțiilor în zonele inundabile în vederea stabilirii prin documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism a modalităților de reducere a vulnerabilității acestor zone;
- reanalizarea secțiunii de scurgere a podurilor și podețelor aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și adoptarea de măsuri adecvate pentru asigurarea scurgerii debitelor de viitură, evitarea blocării lor cu plutitori sau gheață, măsuri de reducere a afuierilor albiilor râurilor în zona podurilor, întreținerea albiilor minore în zona podurilor;
- reanalizarea stării podurilor și podețelor aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și măsuri de reparare a infrastructurilor și suprastructurilor acestora;
- avizarea studiilor și hărților de identificare a hazardurilor naturale, cutremure, alunecări de teren, inundații, conform competențelor conferite de lege;
- realizarea de studii și proiecte privind inundabilitatea drumurilor naționale, a căilor ferate și a zonelor turistice aglomerate în vederea adoptării de acțiuni și măsuri de reducere a riscului la inundații și ierarhizarea acestora în funcție de gravitatea situației.

b. Măsuri în timpul producerii fenomenului de inundații:

- adoptarea de acțiuni și măsuri și mobilizarea resurselor pentru asigurarea circulației pe drumurile naționale și pe calea ferată;
- alte acțiuni și măsuri din sectorul său de activitate ce-i revin din planurile operative de intervenție conform legislației existente privind managementul situațiilor de urgență generate de inundații.

c. Măsuri după producerea fenomenului:

- analiza stării fizice și funcționale a infrastructurii de transport aflată în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și adoptarea de măsuri pentru repararea, reabilitarea și reconstrucția acestora;

- verificarea actualizării în conformitate cu prevederile legale în vigoare de către autoritățile administrației publice a planurilor de amenajare a teritoriului în zonele afectate de inundații;
- urmărirea actualizării hărților de risc la inundații de către autoritățile administrației locale și avizarea acestora în conformitate cu prevederile legale;
- procurarea fondurilor necesare pentru elaborarea de studii și proiecte privind inundabilitatea infrastructurii de transport, a zonelor aglomerate și a zonelor turistice sau pentru reconstrucția acestora.

D. MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

a. Măsuri și acțiuni preventive:

- monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, precum și a efectelor negative ale acestora;
- primirea și diseminarea avertizărilor privind posibilitatea producerii inundațiilor către autoritățile locale, comunități umane și cetățeni;
- planificarea și pregătirea resurselor și serviciilor pentru intervenția operativă;
- participarea la elaborarea unor ghiduri/manuale conținând activitățile, responsabilitățile autorităților locale în domeniul gestionării inundațiilor și a modului de acționare înainte, în timpul și după producerea inundațiilor;
- participarea la elaborarea unui sistem de comunicare și de educare a populației asupra riscului la inundații, a modului de acționare înainte, în timpul și după trecerea fenomenului de inundații și asupra rolului protecției individuale în caz de inundații;
- sprijinirea autorităților locale în vederea elaborării propriilor strategii de protecție împotriva inundațiilor;
- editarea unor pliante personalizate pentru zonele inundabile conținând un minim de informații privind riscul la inundații care să fie difuzate locuitorilor din aceste zone, inclusiv cu ocazia serviciilor curente asigurate de autoritățile locale și de poliție;
- elaborarea unor planuri prealabile de orientare și dirijare a circulației pe drumurile publice în cazul producerii unor inundații potențiale sau avariei unor structuri (poduri);

b. Măsuri în timpul producerii inundațiilor:

Ministerului Administrației și Internelor îi revin în gestionarea situațiilor de urgență specifice la inundații următoarele atribuții conferite de legislația în vigoare:

- diseminarea către autoritățile administrației publice locale a mesajelor de avertizare în caz de inundații și avertizarea populației prin sisteme și mijloace tehnice de avertizare și alarmare publică;
- înființarea unor centre de informare în zona inundată pe durata situației de urgență care să îndeplinească și funcția de transmitere a avertizării individuale a cetățenilor în cazul în care sistemele de înștiințare – alarmare nu sunt disponibile;
- căutarea, descarcerarea, salvarea persoanelor;
- asigurarea împreună cu autoritățile administrației publice locale a măsurilor pentru evacuarea persoanelor sau bunurilor periclitate potrivit planurilor întocmite, evidența populației evacuate, asigurarea primirii și cazării persoanelor evacuate, instalarea taberelor de evacuați, recepția și depozitarea bunurilor evacuate, securitatea și paza zonelor evacuate;
- participarea conform legislației la asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție, a persoanelor evacuate, asigurarea apei și a hranei;
- menținerea și restabilirea ordinii publice;
- asigurarea asistenței medicale pentru structurile de intervenție operativă.

c. Măsuri după trecerea inundațiilor:

- asigură securitatea și paza perimetrelor de carantină;
- reabilitarea zonei afectate pentru obiectivele din coordonarea / subordonarea sau de sub autoritatea Ministerului Administrației și Internelor;
- acordarea de ajutoare umanitare de primă necesitate pentru populația afectată;
- participarea la elaborarea unor studii de evaluare a impactului economic, social și de mediu ca urmare a inundațiilor;
- participarea la restaurarea funcționării serviciilor esențiale;
- soluționarea cererilor și apelurilor populației privind păstrarea ordinii și apărarea vieții și a proprietății.

E. MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

a. Măsuri preventive:

- asigurarea funcționării în siguranță a infrastructurilor hidrotehnice aflate în administrarea agențiilor din subordine;
- implementarea sistemelor de avertizare-alarmare a autorităților și a populației din aval de baraje pentru cazuri de accidente sau incidente la acestea de către agenții economici aflați în subordine;
- informarea populației situate în avalul barajelor asupra modului de comportare în caz de incidente sau accidente la barajele din administrarea agențiilor din subordine;
- responsabilitatea elaborării de studii privind capacitatea de transport a albiilor cursurilor de apă din aval de barajele din administrare și adoptarea de acțiuni și măsuri pentru corelarea acestor capacități cu debitele evacuate din lacurile de acumulare de către agenții economici aflați în subordine;
- verificarea permanentă a stării de funcționare în siguranța în exploatare a barajelor și a lacurilor de acumulare aflate în administrarea agențiilor din subordine și implementarea măsurilor de reparații, reabilitare, reconstrucție sau abandonare.

b. Măsuri în timpul producerii fenomenului de inundații:

- aplicarea prevederilor regulamentelor de exploatare a barajelor și lacurilor de acumulare în condiții de viitură în conformitate cu regulamentele bazinale de exploatare corelată a lacurilor de acumulare din bazinul hidrografic în diverse scenarii de formare și apariție a viiturilor de către agenții economici aflați în subordine;
- supravegherea funcționării în siguranță a barajelor și lacurilor de acumulare aflate în administrarea agențiilor din subordine și controlul respectării regulamentelor privind evacuarea debitelor maxime;
- aplicarea prevederilor specifice din planurile operative de intervenție prevăzute în legislația existentă specifică privind gestionarea situațiilor de urgență provocate de inundații.

c. Măsuri după trecerea fenomenului de inundații:

- repunerea în funcțiune a liniilor de transport a energiei electrice care au legătură directă cu asigurarea energiei electrice în zonele inundate, avariate, sau parțial distruse în aceste zone; prioritățile în alimentarea cu energie electrică vor fi în următoarea ordine:
 - alimentarea agenților economici care au activități pentru care lipsa energiei electrice poate provoca accidente cu periclitarea vieților omenești sau pagube materiale importante;

- asigurarea integrității liniilor, stațiilor și posturilor de transformare care sunt implicate direct în alimentarea cu energie electrică a punctelor unde se pot monta pompe pentru diminuarea efectelor inundațiilor (avarierea imobilelor, infrastructurii, culturilor agricole, etc);
- asigurarea energiei electrice instituțiilor care au legătură directă cu menținerea stării de sănătate a populației (spitale, creșe, grădinițe, școli, locuințe și spații de cazare provizorii cu asigurarea serviciilor adiacente: apă potabilă, căldură, hrană, etc.).
- analiza modului de comportare și a stării fizice și funcționale a infrastructurilor hidrotehnice aflate în administrarea agențiilor din subordine și adoptarea de măsuri de reparații, reabilitare sau reconstrucție.

F. MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

a. Acțiuni preventive:

- elaborarea unui ghid privind educarea și comportamentul populației din zonele cu risc pentru inundații (**manevre de prim-ajutor** ce se întreprind până la sosirea echipajelor de specialitate, **realizarea unei rezerve minime** de materiale, efecte personale, alimente și apă potabilă pentru subzistența în astfel de situații, comportament și deprinderi pentru **păstrarea și menținerea unei igiene individuale și comunitare** adecvate).
- responsabilitatea elaborării unor studii pentru cunoașterea stării de sănătate a populației și a persoanelor vulnerabile din comunitățile situate în zone potențial inundabile;
- constituirea punctelor de prim-ajutor, unde persoanele sinistrate se pot adresa pentru asistență medicală calificată preventivă și curativă.

b. Acțiuni în timpul desfășurării fenomenului de inundații:

- atribuțiile ce revin Ministerului Sănătății privind managementul situațiilor de urgență generate de inundații;
- adoptarea de măsuri antiepidemice;
- controlul calității apei potabile;
- asigurarea asistenței psihologice pentru persoanele traumatizate ca urmare a producerii fenomenului de inundații.

c. Măsuri după trecerea fenomenului:

- monitorizarea calității apei, cu efectuarea de analize și consultanță de specialitate privind dezinfecția fântânilor și altor surse de apă;

- acordarea de asistență medicală și asistență psihologică persoanelor afectate de inundații;
- evaluarea stării de sănătate a colectivităților afectate și adoptarea de măsuri de reabilitare și refacere.

G. MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

a. Acțiuni preventive:

- lansarea de programe de cercetare – dezvoltare destinate managementului riscului la inundații, soluționării unor aspecte privind influența schimbărilor climatice asupra ciclului hidrologic și a măsurilor adecvate de adaptare la aceste schimbări;
- elaborarea unor programe curriculare de educație și formare în rândul copiilor și tinerilor a unei mentalități de protecție a apei, de înțelegere a fenomenelor de inundații și de învățare a modului de conviețuire cu acestea;
- elaborarea unor cărți și jocuri pentru copii și tineret destinate înțelegerii fenomenului de inundații, a riscului asociat acestora și a modului de comportare înainte, în timpul și după trecerea fenomenului;
- lansarea unor proiecte școlare cu premii, cu temă destinate percepției corecte a cursului de apă ca pe un ecohidrosistem complex de mare importanță pentru viața și sănătatea omului.

H. MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

- Avizarea indicatorilor tehnico – economici ai studiilor de fezabilitate pentru investițiile care se supun aprobării Guvernului, având ca obiect managementul riscului la inundații și care se realizează din fonduri publice, potrivit competenței stabilite prin lege sau din creditele externe contractate sau garantate de stat, indiferent de valoarea acestora.

I. CONSILIILE JUDEȚENE

a. Acțiuni preventive:

- elaborarea și implementarea planurilor de amenajare a teritoriului în corelare cu prevederile prezentei strategii;
- identificarea zonelor inundabile de pe raza județului aflate în jurisdicția lor;
- elaborarea planurilor județene operative de apărare împotriva

inundațiilor în conformitate cu legislația specifică existentă privind managementul situațiilor de urgență;

- conducerea și deciderea procedurilor de reglementare a utilizării terenurilor din zonele inundabile și aplicarea legislației naționale în domeniul utilizării terenurilor din zonele inundabile;
- elaborarea strategiei de protecție împotriva inundațiilor la nivel județean pe baza cunoașterii vulnerabilității fizice, economice, culturale și a sistemului de valori;
- elaborarea unei *carte* privind riscul la inundații, destinată primăriilor, comunităților umane și instituirea la nivel de județean a unui serviciu permanent de monitorizare a fenomenelor de inundații și a consecințelor acestora;
- coordonarea activităților de elaborare a hărților de identificare a hazardurilor, a hărților de hazard și a hărților de risc la inundații la nivel de județ, precum și coordonarea elaborării acestor documentații la nivelul unităților administrativ – teritoriale componente;
- aprobă organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;
- participă, potrivit legii, la asigurarea finanțării măsurilor și a acțiunilor de protecție civilă, precum și a serviciilor de urgență și a structurilor care au atribuții legale în acest domeniu;
- stabilesc, în condițiile legii, taxe speciale pe linia protecției civile;
- înființează, în condițiile legii și cu avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, centre de formare și evaluare a personalului din serviciile voluntare de urgență;
- gestionează, depozitează, întrețin și asigură conservarea aparaturii și a materialelor de protecție civilă prin serviciile specializate din subordine;
- asigură spațiile necesare funcționării inspectoratelor pentru situații de urgență corespunzătoare, paza și securitatea acestora și a centrelor operaționale, precum și spațiile pentru depozitarea materialelor de intervenție;
- elaborarea planurilor de evacuare a persoanelor și a bunurilor și asigurarea utilităților necesare;
- organizarea consultării populației comunităților umane în ceea ce privește strategia de dezvoltare regională ținând seama de strategia națională de gestionare a inundațiilor și a anchetelor corespunzătoare;

- consultarea, înainte de adoptarea oricărei decizii a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale prevăzute de lege, în toate problemele care le privesc în mod direct potrivit legii și preluarea punctelor de vedere oportune în conținutul proiectelor actelor normative;
- aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;
- întreprinderea de acțiuni pentru informarea, educarea și pregătirea populației privind modul de comportare înainte, în timpul și după producerea fenomenului și a rolului protecției individuale.

b. Acțiuni în timpul producerii fenomenului de inundații:

- acțiuni prevăzute de legislația în vigoare privind managementul situațiilor de urgență generate de inundații;
- organizarea evacuării persoanelor din zona inundabilă și asigurarea necesităților de hrană, medicamente și asistență sanitară;
- asigurarea ordinii publice, protecția vieții și a proprietății;
- coordonarea acțiunilor de ajutor a populației din zonele afectate;
- asigurarea fondurilor necesare activităților ce se demarează în această etapă;
- aplicarea planurilor proprii de apărare în cazul producerii unor situații de urgență datorate inundațiilor, fenomenelor meteo periculoase sau accidentelor la construcțiile hidrotehnice.

c. Acțiuni după trecerea fenomenului:

- coordonarea acțiunilor pentru asigurarea hranei, îmbrăcăminte și a locuirii temporare pentru persoanele afectate de inundații;
- supravegherea stării de sănătate a populației afectate și a stării mediului afectat;
- restabilirea serviciilor esențiale;
- implementarea sistemului de acordare a ajutoarelor financiare;
- gestionarea răspunsurilor la apelurile populației;
- revizuirea și actualizarea planului de amenajare a teritoriului;
- coordonarea activității de reconstrucție și revenirea la viața normală;
- organizează elaborarea de studii de evaluare a pagubelor economice, sociale și de mediu produse de inundații.

J. CONSILIILE LOCALE (MUNICIPALE, ORĂȘENEȘTI ȘI COMUNALE)

a. Acțiuni preventive:

Protecția împotriva inundațiilor constituie o responsabilitate comună a autorităților centrale și locale, a populației și a operatorilor economici.

Autoritățile locale și populația oricărei comunități umane expusă riscului la inundații trebuie să fie pregătite să facă față fenomenului de inundații, ele fiind primele care iau contact cu fenomenul și să adopte propriile măsuri până la intervenția autorităților centrale.

- aprobă organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;
- participă, potrivit legii, la asigurarea finanțării măsurilor și a acțiunilor de protecție civilă, precum și a serviciilor de urgență și a structurilor care au atribuții legale în acest domeniu;
- stabilesc, în condițiile legii, taxe speciale pe linia protecției civile;
- înființează, în condițiile legii și cu avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, centre de formare și evaluare a personalului din serviciile voluntare de urgență;
- gestionează, depozitează, întrețin și asigură conservarea aparaturii și a materialelor de protecție civilă prin serviciile specializate din subordine;
- asigură spațiile necesare funcționării inspectoratelor pentru situații de urgență corespunzătoare, paza și securitatea acestora și a centrelor operaționale, precum și spațiile pentru depozitarea materialelor de intervenție;
- consultarea, înainte de adoptarea oricărei decizii a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale prevăzute de lege, în toate problemele care le privesc în mod direct potrivit legii și preluarea punctelor de vedere oportune în conținutul proiectelor actelor normative;
- aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;
- autoritățile locale trebuie să se îngrijească să aibe elaborate planurile urbanistice generale ale localității, corelate cu prevederile hărților de hazard și de risc natural și să asigure respectarea prevederilor acestor documentații;
- autoritățile locale trebuie să se îngrijească de elaborarea hărților de identificare a hazardurilor, a hărților de hazard și a hărților de risc la inundații la nivelul unității administrativ – teritoriale;

- stabilirea propriilor obiective de protecție a populației împotriva inundațiilor și stabilirea măsurilor de prevenire și intervenție în cazul producerii acestora;
- asigurarea resurselor financiare, umane și materiale pentru prevenirea fenomenului de inundație, precum și a celor necesare intervenției operative în cazul producerii acestuia;
- determinarea necesităților comunității locale privind resursele mobilizabile, contribuții în muncă, materiale de construcții, mijloace de transport, contribuții financiare în caz de inundații;
- autoritățile locale sunt responsabile pentru mobilizarea populației la acțiunile de apărare împotriva inundațiilor și organizarea de exerciții / aplicații, sub conducerea organelor abilitate în vederea pregătirii intervenției operative, a evacuării, precum și pentru diseminarea avertizărilor pentru cazuri de inundații, menținerea legii și a ordinei;
- controlul utilizării albiilor și malurilor cursurilor de apă necadastrate;
- întreținerea corespunzătoare a infrastructurilor hidrotehnice aflate în administrația autorităților locale și asigurarea funcționării lor în siguranță;
- autorităților locale le revin responsabilități în ceea ce privește informarea și educarea populației pentru situații de inundații, precum și în implicarea acesteia în realizarea de proiecte de protecție împotriva inundațiilor, protecția naturii, gestionarea resurselor de apă etc.;
- autoritățile locale sunt responsabile pentru asigurarea scurgerii apelor provenite din precipitații de pe micile cursuri de apă sau canale, șanturi, de pe raza lor de acțiune administrativă și întreținerea și îmbunătățirea capacităților de transport ale albiilor micilor cursuri de apă ce traversează localitățile din jurisdicția lor;
- autoritățile locale trebuie să-și asigure fondurile necesare pentru a-și promova propriile opțiuni de protecție locală împotriva inundațiilor;
- autoritățile locale trebuie să se implice în elaborarea planurilor de apărare împotriva inundațiilor prevăzute în legislația existentă privind managementul situațiilor de urgență a comunităților pe care le conduc, să stabilească locurile de refugiu și să asigure prevenirea și minimizarea riscurilor la inundații a bunurilor publice/comunitare (spitale, policlinici, școli);
- autoritățile locale poartă responsabilitatea respectării legislației în ceea ce privește utilizarea terenurilor în zonele inundabile;
- implementarea prevederilor planurilor de amenajare a teritoriului și decizii privind utilizarea terenurilor din zonele inundabile;
- participarea la elaborarea hartilor de risc la inundații;

- organizarea acțiunilor de realizare a consensului între cei responsabili cu activitățile de protecție împotriva inundațiilor și populație, realizarea unor grupuri de lucru pentru desemnarea celor mai bune practici în domeniul agricol și silvic destinate a reduce riscul la inundații;
- elaborarea propriei strategii și a propriilor planuri de protecție împotriva inundațiilor;
- organizarea unor registre de monitorizare permanentă a inundațiilor și a efectelor acestora;
- reabilitarea capacității de evacuare a podurilor și podețelor de pe căile de comunicații aflate în jurisdicția lor;
- controlul utilizării terenurilor în conformitate cu planul de amenajare al teritoriului;
- încheierea de convenții de întrajutorare în caz de inundații cu localitățile învecinate.

b. Acțiuni în timpul producerii fenomenului de inundații:

- activitățile cuprinse în legislația în vigoare privind managementul situațiilor de urgență
- menținerea în stare de funcționare a drumurilor județene și a drumurilor de acces în zonele inundate;
- asigurarea ordinii publice și protecția vieții și a bunurilor;
- coordonarea acțiunilor de ajutor;
- asigurarea asistenței medicale;
- evacuarea persoanelor în locuri dinainte stabilite și asigurarea condițiilor de trai;
- coordonarea acțiunilor pentru asigurarea necesităților esențiale ale persoanelor sau comunităților izolate;
- asigurarea sănătății animalelor afectate de inundații;
- organizarea și instruirea grupurilor de voluntari în vederea participării la acțiunile de salvare- evacuare a populației afectate de inundații.

c. Acțiuni după trecerea fenomenului:

- mobilizarea comunității la acțiunile privind activitățile de înlăturare a efectelor inundațiilor, de refacere a locuințelor și gospodăriilor afectate de inundații;
- mobilizarea comunității la acțiunile de aprovizionare cu hrană, îmbrăcăminte și distribuirea acestora, precum și pentru cazarea în locuințe temporare;

- acțiuni pentru restabilirea serviciilor de bază și aprovizionarea cu hrană, îmbrăcăminte, asigurarea de locuințe temporare și a igienei;
- asigurarea condițiilor pentru asistență sanitară;
- coordonarea activităților de reconstrucție și restaurare a activității normale;
- organizarea activității de ajutor financiar;
- gestionarea răspunsurilor la apelurile populației;
- revizuirea planurilor operative de apărare pentru situații de urgență;
- elaborarea unor studii privind pagubele economice, sociale și de mediu provocate de inundații.

K. COMUNITĂȚILE LOCALE

- Stabilirea propriilor obiective de apărare împotriva inundațiilor.
- Clarificarea problemelor pe care inundațiile le ridică în fața comunității și organizarea de dezbateri publice asupra soluțiilor propuse.
- Elaborarea de studii socio-economice privind condițiile economice, sociale, culturale și de mediu ale comunității.
- Participarea la acțiunile de protecție și de apărare împotriva inundațiilor.
- Cunoașterea locurilor de refugiu, a depozitelor de alimente pentru cazuri de urgență.
- Realizarea de locuințe în zonele de risc la inundații după proiecte adecvate acestor zone (structură, subsoluri, număr de nivele, accese pentru o evacuare ușoară etc.).

L. CETĂȚENII

- Acceptarea faptului că locuirea într-o zonă inundabilă comportă riscuri.
- Adoptarea de măsuri proprii pentru reducerea riscului la inundații la locuințe și anexe gospodărești cu respectarea cadrului legal privind construirea și locuirea.
- Respectarea, cunoașterea și aplicarea deciziilor organelor cu atribuții și responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență privind protecția, intervenția, evacuarea și refacerea în cazul producerii inundațiilor.

- Participarea ca voluntari la acțiunile de salvare – evacuare a populației afectate de inundații, precum și la acțiunile de rețacere.
- Încheierea de asigurări pentru cazuri de inundații.
- Cunoașterea modului de comportare înainte, în timpul și după trecerea inundațiilor.

3. INFORMAREA ȘI EDUCAREA POPULAȚIEI

În această acțiune trebuie să se implice toate autoritățile, societatea civilă, cetățenii.

- În vederea informării și educării populației în problemele inundațiilor, autoritățile cu atribuții și responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență provocate de inundații vor elabora ghiduri, îndrumare, pliante, afișe ce vor cuprinde informații asupra cauzelor producerii inundațiilor, a modalităților de prevenire a acestora, precum și a acțiunilor de protecție și intervenție individuală și de grup.
- Distribuția materialelor informative referitoare la prevenirea și protecția populației în caz de inundații se face prin grija autorităților administrației publice locale cu participarea activă a instituțiilor de cult și de învățământ.
- În zonele expuse riscului la inundații trebuie utilizate forme speciale de comunicare cu populația, de educare a acesteia în care trebuie să se implice toate instituțiile statului și ale comunității.
- Populația trebuie învățată cum să se comporte înainte de inundații, în timpul acestora, în timpul evacuării și după trecerea fenomenului. Ideea de bază trebuie să fie aceea că fiecare comunitate situată într-o zonă inundabilă trebuie să fie **adaptată** inundațiilor, pornind de la ideea că viețuirea într-o zonă inundabilă atrage în mod inevitabil consecințe.
- În vederea adaptării la inundații a comunității trebuie realizate campanii de informare adaptate pe nevoile comunității.

4. TRANSMITEREA ȘI RECEPȚIONAREA MESAJELOR DE AVERTIZARE PENTRU CAZURI DE INUNDAȚII

Un loc aparte în managementul riscului la inundații îl joacă modul în care sunt transmise și recepționate mesajele de avertizare. Experiența inundațiilor produse în România în anul 2005, au dovedit cu prisosință acest lucru. Mesajele trebuie să precizeze clar și concis ce se întâmplă și unde, ce

semnificație au ele pentru populația țintă și ce trebuie ea să facă. Aceste mesaje constituie legătura critică în informația comunicată privind inundațiile așteptate. Ele constituie semnalul pentru cei expuși riscului să treacă la acțiune înainte ca inundațiile să se producă, ori să atingă niveluri critice.

Un mesaj de avertizare convertește o informație tehnică privind predicția asupra inundațiilor și o traduce într-un mesaj pentru cei expuși riscului. Pentru a avea succes și populația să reacționeze pozitiv el trebuie să provină de la o instituție credibilă (de exemplu Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor), să fie atât informativ cât și persuasiv și clar pentru receptori. Eficacitatea mesajului depinde foarte mult de natura comunității și de cunoștințele acesteia privind fenomenul de inundații. Populația unei comunități nu constituie un grup uniform care crede și acționează în același mod, cu aceleași valori, percepții și așteptări. Există foarte multe populații, iar organismele responsabile pentru diseminarea avertizării trebuie să înțeleagă pe deplin cerințele și caracteristicile populației specifice, sau a grupurilor din raza lor de acțiune.

Populația diferă foarte mult din punct de vedere al experienței privind inundațiile, al stării financiare sau emoționale ca și al factorilor sociali (vârsta, structura familială etc.). Construcția unui mesaj de avertizare implică o adevărată artă a comunicării, iar specialiștii în mass-media pot fi de mare ajutor. Ei pot ajuta ca mesajul să fie:

- scurt (spre exemplu la radio nu trebuie să depășească 30 secunde de citit);
- ordonat, astfel încât să constituie cea mai importantă știre pentru populație;
- limbajul utilizat să fie clar și să se evite jargonul.

Mesajul trebuie să fie persuasiv, adică să nască o anumită emoție sau sentimente; limbajul trebuie să fie reținut și să nu fie agresiv în privința cauzelor inundațiilor sau să creeze panică; tonul mesajului este deosebit de important. Mesajul trebuie să fie:

- pozitiv, mai mult decât negativ, axat pe *ce să facem decât pe ce să nu facem* (spre exemplu: *stai în casa decât nu-ți părăsi locuința*);
- să sugereze *acțiunea* mai mult decât *inacțiunea*;
- să invite la *sociabilitate* mai mult decât la *izolare*;
- să fie *viguros* (spre exemplu: *aceste inundații au capacitatea să spulbere vehiculele de pe șosea iar oamenii se pot îneca*).

Căile de diseminare a avertizării la inundații pot fi:

- mesaje radio;

- mesaje televizate (prezentat cu scris în mișcare, la știri sau în pauză);
- ziare locale sau regionale;
- telefon;
- fax;
- din ușa în ușa.

Mesajele radio au numeroase dezavantaje mai ales în zonele metropolitane, deși există numeroase posturi de radio. Mulți nu aud întregul mesaj; alte posturi așteaptă anumite ore pentru a face comunicatul. Mesajele radio sunt foarte eficiente pentru gospodine și mai ales transmise înainte de micul dejun și dimineața. Mai mult, în cazul radioului, nu există modalitatea de a afla cine a auzit mesajul, și cine nu sau cine a auzit doar o parte din mesaj.

Din aceste motive, cel mai eficient sistem de avertizare este cel specific, transmis personal, *dar persoana trebuie să fie capabilă să relateze mesajul și să fie credibilă.*

Un lucru deosebit de important în transmiterea mesajelor de avertizare îl constituie confirmarea. Problema este dificilă, iar cea mai bună soluție o constituie *confirmarea* telefonică la Serviciul Special de Urgență sau la centrul de informare înființat ad-hoc în zonă.

5. ASPECTE LEGISLATIVE

- Elaborarea unui act normativ privind managementul fenomenului de inundații pentru protecția populației și a bunurilor împotriva inundațiilor care să concentreze toate prevederile legale existente, precum și altele noi privind managementul fenomenului de inundații; se impune reglementarea ocupării terenurilor din zonele hidrologice destinate inundării dirijate și a situației lucrărilor de amenajare a torenților din cadrul domeniului privat.
- Elaborarea unui act normativ pentru definirea proiectelor de interes național și de interes local și a modului lor de elaborare și de finanțare.
- Elaborarea unui act normativ pentru clasificarea obiectivelor din punct de vedere al gradului de protecție la inundații ce trebuie asigurat sau a riscului social acceptat.
- Elaborarea unui act normativ privind organizarea și utilizarea terenurilor limitrofe albiilor minore ale cursurilor de apă cadastrate.

- *Actorii* implicați în procesul de management al inundațiilor sunt numeroși, cu multe instituții implicate, adesea cu interese divergente. Ca urmare, pentru a putea implementa prevederile strategiei apare ca necesară instituirea unei structuri guvernamentale, interministeriale care să asigure colaborarea „actorilor” și coordonarea lor.
- Elaborarea unui act normativ pentru reglementarea activităților de voluntariat pentru cazuri de inundații, dar și pentru alte evenimente.
- Revizuirea legislației existente în domeniul managementului situațiilor de urgență generate de inundații.

DICȚIONAR DE TERMENI

Risc	Probabilitatea apariției unor pierderi/pagube. Riscul este caracterizat prin probabilitate, expunere și vulnerabilitate. În practică, expunerea este adeseori încorporată în evaluarea consecințelor, ca urmare riscul se consideră a avea două componente – probabilitatea de a se produce un eveniment și consecințele (impactul).
Receptor de risc	Entitate care poate fi afectată de un fenomen și poate suferi pagube (populație, bunuri, habitate, etc.).
Analiza riscului	Metodologie de determinare obiectivă a riscului prin analiza și combinarea probabilității de apariție cu consecințele.
Evaluarea riscului	Cuprinde identificarea, evaluarea și interpretarea percepției riscului și comparația cu riscul social acceptat în scopul orientării deciziilor și acțiunilor în procesul de gestionare a riscului.
Reducerea riscului (diminuare)	Acțiuni de reducere, fie a probabilității de producere, fie a expunerii sau a vulnerabilității receptorilor, fie a tuturor acestor factori.
Vulnerabilitate	Sensibilitatea unei comunități în fața unui fenomen, susceptibilitate determinată de factori fizici, sociali, economici și de mediu.
Managementul riscului	Aplicarea unor politici, proceduri și practici având ca obiective identificarea riscului, analiza și evaluarea lui, tratarea, monitorizarea și reevaluarea riscului.
Managementul inundațiilor	Include atât managementul riscului cât și managementul situațiilor de urgență.

Managementul durabil al inundațiilor	Managementul riscului la inundații în contextul managementului integrat al resurselor de apă.
Expunere	Cuantificarea receptorilor care pot fi influențați de producerea inundațiilor (exemplu: numărul populației, numărul și tipul de bunuri, etc.).
Consecințe	Efectul direct al unui fenomen, eveniment, incident sau accident (pierderi de vieți omenești, răniți, pierderi de bunuri, efecte de mediu etc.).
Hărți de risc	Procese de stabilire a extinderii spațiale a riscului (combinație a probabilităților și a consecințelor); harta de risc este o combinație între harta de hazard și vulnerabilitate.
Măsuri preventive	Măsuri și acțiuni adoptate înainte de a se produce inundațiile (de prevenire, protecție și de pregătire).
Măsuri post inundații	Măsuri și acțiuni ce se adoptă după trecerea fenomenului de inundații în scopul remedierii situației și a evitării altor pagube viitoare.
Răspuns	Acțiuni și măsuri de reacție, de apărare, în condițiile unei provocări.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ

O R D I N

privind modificarea și completarea Procedurii de primire și de soluționare a cererilor de loc de muncă sau indemnizație de șomaj, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 85/2002, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 8 lit. a) din Statutul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 768/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă,

președintele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de primire și de soluționare a cererilor de loc de muncă sau indemnizație de șomaj, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 85/2002, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 18 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera c) a articolului 2 va avea următorul cuprins:

„c) carnetul de muncă sau, în situația în care nu s-a întocmit carnetul de muncă, adeverința prevăzută la art. 18 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul persoanelor provenite din muncă;“.

2. La articolul 4 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Dispoziția de repartizare se eliberează în vederea prezentării persoanei în căutarea unui loc de muncă, înregistrată în evidența agenției pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, la angajator, pentru a participa la selecția organizată de acesta, cu respectarea prevederilor legale, pentru ocuparea unui loc de muncă vacant.“

3. Literele f) și g) ale alineatului (3) al articolului 5 vor avea următorul cuprins:

„f) acte eliberate de organele financiare teritoriale, din care să rezulte că nu realizează venituri sau că realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare;

g) declarația pe propria răspundere, din care să rezulte că nu are loc de muncă, nu realizează venituri sau că realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare.“

4. Litera a) a punctului A al alineatului (4) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„a) carnetul de muncă, în original și în copie, și adeverința prevăzută la art. 18 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau, în cazul în care nu s-a întocmit carnetul de muncă, doar adeverința prevăzută la art. 18 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare;“.

5. Litera a¹) a punctului A al alineatului (4) al articolului 5 se abrogă.

6. Litera a) a punctului B al alineatului (4) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„a) carnetul de muncă, în original și în copie, și adeverința prevăzută la art. 18 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau, în cazul în care nu s-a întocmit carnetul de muncă, doar adeverința prevăzută la art. 18 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare;“.

7. Litera a) a punctului C al alineatului (4) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„a) carnetul de muncă, în original și în copie, și adeverința prevăzută la art. 18 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau, în cazul în care nu s-a întocmit carnetul de muncă, doar adeverința prevăzută la art. 18 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare;“.

8. La anexa nr. 1 „Fișa pentru înregistrarea persoanei în căutarea unui loc de muncă“, paragraful „Date cu caracter social ale persoanei înregistrate“ va avea următorul cuprins:

„Date cu caracter social ale persoanei înregistrate:

Cetățenia, naționalitatea/etnia, serviciul militar, starea civilă, persoane în întreținere, dintre care copii, unic întreținător de familie, părinte unic susținător al familiei monoparentale,“.

9. La anexa nr. 5 „Carnet de evidență“, litera b), liniuța a 3-a, sintagma „realizarea unor venituri lunare mai mari decât indemnizația de șomaj“ se înlocuiește cu sintagma „realizarea unor venituri lunare mai mari decât salariul de bază minim brut pe țară, garantat în plată, în vigoare“.

10. Anexele nr. 2, 3, 4 și 8 se înlocuiesc cu anexele nr. 1—4 la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă,

Silviu Bian,
secretar de stat

Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă
a Județului/Municipiului București

DISPOZIȚIA DE REPARTIZARE

Nr. data

Doamna/Domnul, cod numeric personal, cu domiciliul/reședința în, Carnetul de evidență nr., având meseria/specialitatea, se repartizează la unitatea, codul fiscal, din județul, localitatea, str. nr., pentru a fi încadrată/încadrat, cu respectarea prevederilor legale, în funcția/meseria de, cod COR, prevăzută în oferta dumneavoastră din Adresa nr. la poziția

Data prezentării la unitate conform ofertei

Șeful agenției locale,

.....

Semnătura de primire

.....

Angajator
Sediul/adresa
Contul/Banca
Cod fiscal
Telefon

ÎNȘTIINȚARE

privind încadrarea în muncă

Nr. data

În conformitate cu Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, vă informăm că doamna/domnul, cod numeric personal, cu Carnetul de evidență nr.

— va fi încadrată/încadrat în muncă pe durată determinată, de luni/nedeterminată, începând cu data de

— nu a fost încadrată/încadrat în muncă din următoarele motive:

- refuz;
- nu corespunde cerințelor postului;
- locul de muncă vacant a fost ocupat anterior.

Data

.....

Semnătura angajatorului

.....

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 3 la procedură)

Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă
a Județului/Municipiului București,
cod județ/sector

Agenția locală pentru ocuparea forței de muncă
(AL)/punct teritorial de lucru (PTL),
cod AL/PTL

C E R E R E

pentru acordarea indemnizației de șomaj

Nr. data

1. Numele și prenumele
2. Actul de identitate: tip, seria nr., data eliberării, autoritatea
3. Codul numeric personal
4. Data nașterii
5. Domiciliul/Reședința: Localitatea, str.
nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, Oficiul poștal nr., tel.

Vă rog să aprobați plata indemnizației de șomaj conform prevederilor Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

6. Acte prezentate în vederea acordării indemnizației de șomaj:

- a) actul de identitate BI/CI/AI seria nr.;
 - b) adeverința medicală nr. data
 - c) acte eliberate de organele financiare teritoriale: nr., data
 - d) alte acte, după caz (denumirea, seria, numărul, data):
-
-
-

Declar pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de Codul penal pentru fals în declarații, că nu am loc de muncă, nu realizez venituri sau realizez din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare.

Mă oblig să comunic, în termen de 3 zile, agenției pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrat orice schimbare a condițiilor care au condus la acordarea dreptului. În cazul în care nu îmi voi respecta declarația asumată prin prezenta cerere, mă oblig să restitui integral sumele încasate nelegal, suportând rigurile legii.

Semnătura solicitantului

.....

I N F O R M A Ț I I

privind indemnizarea*)

1. Data încetării activității
[conform art. 38 alin. (1) din Legea nr. 76/2002]
2. Stagiul de cotizare total: ani luni zile, din care:
..... ani luni zile, realizat anterior datei de 1 martie 2002;
..... ani luni zile, realizat ulterior datei de 1 martie 2002.
3. Categoria de șomer indemnizat:
— 6 luni;
— 9 luni;
— 12 luni.
4. Data dobândirii dreptului la indemnizația de șomaj
5. Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data stabilirii dreptului:
..... lei

*) Se completează de funcționarul public.

6. Indemnizația de șomaj la data stabilirii dreptului:
 (cuantum) lei, din care:
 — lei reprezentând % din salariul de bază minim brut pe țară
 garantat în plată, în vigoare la data stabilirii dreptului;
 — lei reprezentând % din lei (media bazei lunare de calcul
 asupra căreia s-a aplicat contribuția de asigurări pentru șomaj pe ultimele 12 luni în care s-a
 realizat stagiul de cotizare)

7. Data expirării perioadei de plată a indemnizației de șomaj

Întocmit, funcționar public:

Numele și prenumele

Semnătura

Verificat, șef agenție locală

Numele și prenumele

Semnătura

Vizat, CFP:

Numele și prenumele

Semnătura

*ANEXA Nr. 3
 (Anexa nr. 4 la procedură)*

Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă
 a Județului/Municipiului București

DISPOZIȚIA Nr.

privind stabilirea/respingerea dreptului de indemnizație de șomaj*)

Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă, reprezentată prin director executiv, numit în baza Ordinului/Deciziei nr. din, având în vedere prevederile art. din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare,

D I S P U N E:

Art. 1. — Începând cu data de se stabilește/se respinge**) dreptul de indemnizație de șomaj acordat doamnei/domnului, cod numeric personal, cu domiciliul/reședința în, având carnetul de evidență nr., în cuantum de lei, din care:

— lei reprezentând% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data stabilirii dreptului;

— lei reprezentând% din lei (media bazei lunare de calcul asupra căreia s-a aplicat contribuția de asigurări pentru șomaj pe ultimele 12 luni în care s-a realizat stagiul de cotizare).

Dreptul de indemnizație de șomaj se acordă, în condițiile legii, pe durată de luni, perioada

Motivul respingerii dreptului de indemnizație de șomaj este **)

Art. 2. — Cu drept de contestație în termen de 30 de zile de la comunicare la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.

Director executiv,

.....

*) Se întocmește în 3 (trei) exemplare, dintre care: exemplarul 1 rămâne la agenția pentru ocuparea forței de muncă, exemplarul 2 se înmânează titularului dreptului, iar exemplarul 3 se transmite la compartimentul plăți.

**) În situația respingerii dreptului de indemnizație de șomaj.

ANEXA Nr. 4
(Anexa nr. 8 la procedură)

Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă
a Județului/Municipiului București

DISPOZIȚIA Nr.
privind încetarea/suspendarea/repunerea în plată a indemnizației de șomaj*)

Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă, reprezentată prin director executiv, numit în baza Ordinului/Deciziei nr. din data de, având în vedere prevederile art. din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, față de faptul că doamna/domnul, cod numeric personal, având carnetul de evidență nr.,

D I S P U N E:

Art. 1. — Începând cu data de încetează**)/se suspendă**)/se repune în plată indemnizația de șomaj acordată doamnei/domnului, cod numeric personal, cu domiciliul/reședința în

Motivul încetării/suspendării plății indemnizației de șomaj este

Art. 2. — Cu drept de contestație în termen de 30 de zile de la comunicare la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.

Director executiv,

.....

*) Se întocmește în 3 (trei) exemplare, dintre care: exemplarul 1 rămâne la agenția pentru ocuparea forței de muncă, exemplarul 2 se înmânează titularului dreptului, iar exemplarul 3 se transmite la compartimentul plăți.

**) În situația încetării, respectiv suspendării dreptului de indemnizație de șomaj.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de desfășurare a examenului în vederea obținerii „Diplomei de acces general în învățământul superior german“ și a „Diplomei de bacalaureat“ de către absolvenții secțiilor/școlilor speciale germane din România

În conformitate cu prevederile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania cu privire la colaborarea în domeniul școlar, semnat la București la 15 martie 1996, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/1999 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 30 iunie 1999,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 223/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de desfășurare a examenului în vederea obținerii „Diplomei de acces general în învățământul superior german“ și a „Diplomei de bacalaureat“ de către absolvenții secțiilor/școlilor speciale germane din România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă programele școlare pentru disciplinele Limba și literatura germană, Matematică, Fizică, Limba franceză, Limba engleză, Chimie, Biologie și Istorie. Pentru celelalte discipline rămân valabile programele aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.651/1998.

Art. 3. — Se aprobă planul-cadru pentru secțiile/școlile speciale germane.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Se abrogă toate prevederile care contravin prezentului ordin.

Art. 6. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală învățământ în limbile minorităților naționale, Serviciul Național de Evaluare și Examinare, Direcția generală învățământ superior, Inspectoratul Școlar Județean Timiș și Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației și cercetării,

Mircea Miclea

București, 8 noiembrie 2005.

Nr. 5.420.

REGULAMENT

de desfășurare a examenului în vederea obținerii „Diplomei de acces general în învățământul superior german“ și a „Diplomei de bacalaureat“ de către absolvenții secțiilor/școlilor speciale germane din România

§ 1**Scopul examenului**

Prin promovarea examenului candidații vor demonstra că îndeplinesc condițiile necesare pentru începerea unui studiu superior la instituțiile de învățământ superior în Republica Federală Germania și în România.

§ 2**Susținerea examenului**

(1) Susținerea examenului poate fi solicitată de secții/școli speciale germane, care funcționează în România, în conformitate cu Acordul dintre Republica Federală Germania și România, cu privire la colaborarea în domeniul școlar.

(2) Examenul se susține la sfârșitul ultimului an școlar al secției/școlii speciale germane.

(3) Conducerea școlii anunță la începutul anului școlar respectiv, intenția de a organiza examenul și solicită Conferinței Permanente a Miniștrilor Învățământului și Culturii din Republica Federală Germania numirea unui președinte al comisiei de examen. Solicitarea va conține calendarul probelor scrise și o propunere referitoare la calendarul probelor orale, precum și numărul probabil de candidați.

§ 3**Discipline de examen. Cerințe**

(1) Examenul poate fi susținut doar integral. El se compune din probe scrise și din probe orale.

(2) Cerințele pentru disciplinele de examen trebuie să corespundă programelor aprobate pentru fiecare disciplină în parte de către Comisia Federație – Landuri pentru Activitate Școlară în Străinătate și de către Ministrul/Ministerul Educației și Cercetării din România.

(3) Disciplinele de examen sunt:

- Limba germană;
- Limba română;
- Limba engleză;
- Limba franceză;
- Istoria;
- Matematica;
- Fizica;
- Chimia;
- Biologia.

(4) a) În ultimii doi ani școlari ai secției/școlii germane speciale sunt obligatorii pentru elevi și elevi două dintre cele trei discipline din aria curriculară Matematică și științe ale naturii (Fizică, Chimie, Biologie).

(b) Examenul constă pentru fiecare candidat din opt discipline de examen.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- (5) Cele patru discipline, la care se susțin probe scrise sunt:
- Limba germană ;
 - Limba română ;
 - Matematică ;
 - una dintre disciplinele Fizică, Chimie, Biologie din aria curriculară Matematică și științe ale naturii, care se vor preda până la examen cel puțin timp de patru ani succesivi sau o limbă modernă, la alegerea candidaților (respectiv Limba engleză sau Limba franceză), care se vor preda până la susținerea examenului cel puțin șase ani succesivi. Disciplina aleasă trebuie să fi fost predată în ultimii doi ani școlari cu cel puțin trei ore pe săptămână.
- (6) Fiecare candidat va fi examinat oral la cel puțin trei discipline, și anume :
- Limba germană și Limba română
 - și
 - o altă disciplină, pe care o alege candidatul dintre celelalte discipline de examen § 3 (4) b). Pentru disciplina Istorie examenul se compune din două părți cu durata de 15 minute: Istorie universală (în limba germană) și Istoria Românilor (în limba română).

Comisia de examen poate fixa pentru candidat probe orale suplimentare cf. § 12 (4)).

§ 4

Evaluare

- (1) Pentru evaluarea rezultatelor școlare ale elevilor și elevilor din ultimii doi ani școlari și în cadrul examenului, este valabil următorul sistem de notare, exprimat în calificative:

foarte bine – dacă rezultatele școlare corespund într-o măsură deosebită cerințelor;
 bine – dacă rezultatele școlare corespund pe deplin cerințelor;
 corespunzător – dacă rezultatele școlare corespund în general cerințelor;
 suficient – dacă rezultatele școlare prezintă oarecare lacune, dar în general corespund cerințelor;
 necorespunzător – dacă rezultatele nu corespund cerințelor, dar se constată că există cunoștințele de bază necesare, iar lacunele ar putea fi eliminate într-o anumită perioadă de timp;
 insuficient – dacă rezultatele școlare nu corespund cerințelor, iar cunoștințele de bază sunt atât de lacunare încât nu ar putea fi eliminate într-o perioadă de timp previzibilă.

- (2) Pentru transpunerea calificativelor în sistemul de notare din Republica Federală Germania, exprimat în puncte este valabilă următoarea grilă:

15/14/13 puncte corespund calificativului “foarte bine”
 12/11/10 puncte corespund calificativului “bine”
 9/8/7 puncte corespund calificativului “corespunzător”
 6/5/4 puncte corespund calificativului “suficient”
 3/2/1 puncte corespund calificativului “necorespunzător”
 0 puncte corespund calificativului “insuficient”

- (3) Rezultatele școlare semestriale, obținute la „disciplinele de examen” în ultimii doi ani școlari, precum și rezultatele obținute la examen sunt notate cu un număr de puncte de la 0 la 15, în sistemul de notare aplicat în Republica Federală Germania.

Transpunerea rezultatelor școlare semestriale din ultimii doi ani școlari și a celor obținute la examen în puncte din sistemul de notare utilizat în Republica Federală Germania se face în baza tabelor asupra cărora s-a convenit. (**Anexa 5** și **Anexa 6**).

§ 5

Comisia de examen. Comisia de examen pe discipline. Participanți.

(1) Din comisia de examen fac parte :

- a) reprezentantul Conferinței Permanente a Miniștrilor Învățământului și Culturii din Republica Federală Germania, în calitate de președinte al comisiei de examen,
- b) un reprezentant numit de Ministerul Educației și Cercetării din România,
- c) directorul școlii,
- d) directorul secției/școlii speciale germane
- e) cadrele didactice care au predat candidaților disciplinele de examen în ultimul an școlar.

(2) Președintele comisiei de examen este numit de către președintele Conferinței Permanente a Miniștrilor Învățământului și Culturii din Republica Federală Germania, de comun acord cu Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germania. Acesta este, de regulă, un membru al Comisiei Federație – Landuri pentru Activitate Școlară în Străinătate din Republica Federală Germania.

(3) Președinția comisiei de examen pe discipline este preluată de reprezentantul numit de Ministerul Educației și Cercetării din România, pentru examenele la disciplinele Limba și literatura română și Istoria Românilor.

(4) Din comisia de examen pe discipline fac parte președintele comisiei de examen, profesorul de specialitate, care a predat disciplina de examen în ultimul an școlar și profesorul, care consemnează rezultatele examenului/ al doilea corector.

(5) La desfășurarea probelor orale participă, în afara membrilor comisiei de examen și a comisiei de examen pe discipline, și reprezentanți ai Ministerului Educației și Cercetării din România și ai reprezentanței Republicii Federale Germania, respectiv ai misiunii diplomatice sau ai oficiului consular. Cadrele didactice din școală pot participa la desfășurarea probelor orale.

(6) Membrii comisiei de examen, cadrele didactice, implicate în examen, precum și ceilalți participanți la desfășurarea probelor orale, sunt obligați să păstreze secretul în legătură cu examenul.

§ 6

Înscrierea la examen. Consiliul de admitere la examen.

(1) Cererea de înscriere a candidatului se înaintează directorului secției speciale germane germane, până la data fixată de conducerea școlii. Candidatul comunică opțiunea sa în legătură cu cea de-a patra probă scrisă (§ 3 (5) d. și cea de-a treia probă orală (§ 3 (6)).

(2) Cererii de înscriere i se anexează un curriculum vitae, scris de mână și o prezentare a parcursului școlar anterior.

(3) a) În cadrul *Consiliului de admitere la examen*, format din cadrele didactice, care fac parte din comisie, prezidat de directorul secției speciale (§ 5 (1) e)) se va decide, înainte de începerea probelor scrise, pentru fiecare candidat în parte, de comun acord cu directorul școlii, dacă rezultatele obținute la învățură permit admiterea candidatului la examen.

b) Admiterea la examen presupune participarea cu regularitate a candidaților la orele de curs și rezultate școlare, care fac previzibilă promovarea examenului.

§ 7

Cerințe ale examenului scris

(1) Subiectele trebuie să ofere candidatului prilejul să demonstreze cunoștințe, cunoașterea metodelor, gândire independentă, capacitate de judecată și de prezentare a cunoștințelor.

Nu este permis ca subiectele să se asemene cu cele rezolvate sau tratate în cadrul orelor de curs, sau să fie pregătite în cadrul orelor de curs astfel, încât să nu solicite o rezolvare independentă din partea candidatului.

(2) Subiectele trebuie să fie alcătuite conform predării din ultimii doi ani școlari.

(3) Formularea subiectelor se va face astfel, încât să i se ofere candidatului posibilitatea de a demonstra abilități și cunoștințe în trei domenii de cerințe :

I. Redarea într-un context repetitiv a cunoștințelor și informațiilor dintr-un domeniu bine definit, într-un context învățat, descrierea și utilizarea tehnicilor de lucru și metodelor învățate și exersate.

II. Explicarea, prelucrarea și prezentarea independentă a unor conținuturi cunoscute, aplicarea și transferul independent a celor însușite în situații și contexte noi și comparabile cu cele cunoscute.

III. Prelucrarea unor fenomene complexe, după o planificare prealabilă, cu scopul de a găsi independent soluții, argumente, respectiv interpretări și de a formula concluzii și aprecieri proprii.

În formularea subiectelor accentul se va pune pe domeniul de cerințe II.

În plus se va ține cont și de domeniile de cerințe I și III, cerințele din domeniul I vor avea o pondere mai mare decât cele din domeniul III.

§ 8

Subiectele pentru probele scrise

(1) Formularea subiectelor pentru limbile moderne și pentru limba germană maternă va ține cont de aspectele legate de conținut, formă și exprimarea punctului de vedere propriu. Subiectele vor fi astfel alcătuite, încât să permită candidatului o abordare coerentă.

(2) a.) Cele trei tipuri de subiecte pentru disciplina **Limba germană** sunt :

- analiza unui text non- literar
- analiza unui text literar
- eseu structurat, în baza unui text/unor texte

b. Profesorul de specialitate propune pentru fiecare tip de subiect o variantă. Președintele comisiei de examen aprobă două variante. Dintre cele două variante aprobate, candidatul alege o variantă, pe care o tratează.

(3) Pentru disciplina **Limba și literatura română** sunt valabile prevederile Metodologiei privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat, aprobată prin Ordin al Ministrului Educației și Cercetării, în anul școlar respectiv.

(4) a) Tipurile de subiecte pentru **limbile moderne** (Limba engleză, Limba franceză) sunt :
 - itemi, având ca suport un text non- literar
 - itemi, având ca suport un text literar

Textul, non - literar sau literar, va avea aproximativ 600 de cuvinte.

b) Profesorul de specialitate înaintează pentru fiecare tip de subiect două propuneri de variante. Președintele comisiei de examen validează câte o propunere de variantă din cele două tipuri de subiecte. Dintre cele două variante validate, candidatul alege o variantă, pe care o tratează. Textul pe care îl redactează candidatul trebuie să aibă minimum 500 și maximum 900 de cuvinte.

(5) a) Pentru disciplina **Matematică** se cere tratarea a trei subiecte.

b.) Profesorul de specialitate înaintează două variante care conțin câte trei itemi. Fiecare variantă propusă trebuie să conțină itemi din cel puțin două domenii de specialitate, dintre care un item din domeniul analizei matematice. Subiectele vor fi astfel formulate încât să nu se limiteze doar la soluționarea prin calcul.

c.) Președintele comisiei de examen validează, de regulă, o propunere de variantă. El poate selecta și trei itemi din cele două propuneri de variante. Analiza matematică este obligatorie.

(6) a.) Tipurile de itemi pentru disciplinele **Fizică, Chimie, Biologie** din aria curriculară Matematică și științe ale naturii sunt :

- prelucrarea/ analizarea și discutarea unui experiment;
- tratarea unui subiect din domeniul specialității (descrierea unui experiment, care nu a fost prezentat în cadrul orelor de curs, texte, imagini, tabele, grafice, măsurători succesive, preparate microscopice etc.);
- forme mixte ale acestor tipuri de itemi.

b.) Examenul se bazează pe domeniile de conținut și de examen, parcurse în ultimii doi ani școlari, conform programelor, aprobate de ambele părți:

- Fizică: mecanică; câmpuri electrice și magnetice; vibrații și unde electromagnetice; fizică atomică și nucleară

În ansamblu, variantele de subiecte vor conține în mod obligatoriu cel puțin două din cele patru domenii.

- Chimie: structura materiei; tipuri și mecanisme de reacție; desfășurarea proceselor chimice (n.n. declanșarea și susținerea reacțiilor chimice); reacțiile hidrocarburilor și ale derivaților acestora; substanțe naturale și produse sintetice; metode în chimia analitică; teme selectate din chimie aplicată.

În ansamblu, variantele de subiecte vor conține, în mod obligatoriu, cel puțin trei din cele șapte domenii. Fiecare variantă în parte va conține cel puțin două din cele șapte domenii.

- Biologie: biologie celulară; metabolism energetic și transmitere de energie; ecologie și protecția mediului; prelucrarea informațiilor și comportament; genetică și dezvoltare; evoluție.

În ansamblu, variantele de subiecte vor conține, în mod obligatoriu, cel puțin două din cele șase domenii.

Conținuturile din anul școlar premergător ultimilor doi ani de liceu (clasa a X-a) sunt considerate cunoștințe de bază.

c.) Partea centrală a subiectului o constituie materialul suport oferit candidatului, respectiv experimentul care trebuie efectuat. Un subiect fără material suport sau experiment nu poate fi validat.

În cazul în care candidatul nu obține rezultatele unui experiment, el poate continua rezolvarea subiectului, în baza datelor care i se pun ulterior la dispoziție, în cazul nereușitei. Accentul se pune pe căile de rezolvare.

Dacă un subiect este structurat pe subdomenii, se va evita un demers ce implică pași foarte mici.

d.) Profesorul de specialitate înaintază două variante de subiecte din domenii de specialitate diferite.

e) Președintele comisiei de examen validează o variantă de subiect, care va fi tratată de către candidați.

(7) Subiectele vor conține toate precizările necesare pentru tratarea lor și se vor menționa mijloacele auxiliare, care le vor fi puse la dispoziție candidaților.

(8) Fiecare subiect propus va fi însoțit de un barem detaliat, care va cuprinde și un « orizont al așteptărilor », respectiv ceea ce se așteaptă din partea candidaților în tratarea subiectului, precum și criteriile de evaluare, inclusiv precizări referitoare la ponderea subpunctelor; astfel se evidențiază și relația față de cele trei domenii de cerințe.

Se anexează o scurtă prezentare a conținuturilor și a temelor abordate în lucrările semestriale din ultimii doi ani școlari

(9) Profesorii de specialitate prezintă propunerile de variante directorului secției speciale germane/școlii, confirmându-i acestuia, în scris, păstrarea secretului cu privire la subiecte. Directorul secției speciale germane/școlii verifică propunerile, constatând, dacă acestea sunt în concordanță cu prezentul regulament și le trimite în timp util președintelui comisiei de examen.

(10) Dacă constată nerespectarea prevederilor regulamentare, președintele comisiei de examen poate modifica subiectele sau poate să solicite alte propuneri de subiecte.

(11) Plicul sigilat, conținând subiectele, poate fi deschis numai în prezența directorului școlii, în ziua desfășurării fiecărei probe în parte.

În cazul în care președintele comisiei de examen modifică o variantă, acest lucru se consemnează pe plic. În acest caz, plicul se deschide în ziua premergătoare desfășurării probei scrise respective, în prezența directorului școlii. Același lucru este valabil și în

situația în care președintele comisiei de examen a ales un experiment pentru proba scrisă la o disciplină din aria curriculară Matematică și științe ale naturii.

- (12) Profesorii propunători de subiecte și directorul secției/școlii speciale germane, au datoria de a asigura ca subiectele pentru proba scrisă să le fie făcute cunoscute candidaților numai la începutul fiecărei probe în parte. Este interzisă divulgarea subiectelor sau orice aluzie la subiectele propuse.

§ 9

Desfășurarea probelor scrise

(1) Cel târziu în ultima zi de curs înaintea primei probe scrise, directorul secției speciale germane aduce la cunoștință candidaților consecințele săvârșirii unei fraude.

(2) Candidații tratează subiectele sub supravegherea permanentă a cadrelor didactice. Directorul secției speciale germane stabilește supravegherea și verifică așezarea candidaților în sălile de examen, în conformitate cu planificarea întocmită.

a) Cel ce se face vinovat de fraudă, de tentativă de fraudă sau acordă ajutor în timpul examenului, este exclus din examen. Examenul în vederea obținerii „Diplomei de Acces General în Învățământul Superior German” și a „Diplomei de Bacalaureat”, se consideră în acest caz „nepromovat”.

b) Dacă natura cazului permite o decizie mai puțin gravă, directorul secției speciale germane/școlii aprobă tratarea unui nou subiect. Pentru Limba și literatura română reprezentantul Ministerului Educației și Cercetării poate aproba tratarea unui nou subiect.

Aplicarea acestei prevederi presupune acordul președintelui comisiei de examen.

(3) Timpul de lucru alocat pentru probele scrise este de :

- 5 ore pentru disciplina Limba germană ;
- 4 ore pentru disciplinele Limba engleză, respectiv Limba franceză ;
- 4 ore pentru disciplina Matematică ;
- 3 ore pentru disciplinele din aria curriculară Matematică și științe ale naturii.
- Pentru disciplina Limba și literatura română sunt valabile prevederile Metodologiei privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat aprobată prin O.M.Ed.C. în anul școlar respectiv.

Pentru disciplinele din aria curriculară Matematică și științe ale naturii, președintele comisiei de examen poate extinde timpul de lucru, în baza unei cereri întemeiate, pe care o formulează profesorul propunător de subiecte, cu acordul directorului secției speciale germane/școlii .

Timpul de lucru începe de îndată ce subiectele au fost distribuite.

Pentru disciplinele Limba germană, Limba engleză și Limba franceză, pentru care candidații aleg un subiect din două, timpul de lucru începe 20 de minute după distribuirea subiectelor.

(4) Candidații care și-au încheiat lucrarea, o predau profesorului care asigură supravegherea și părăsesc sala de examen.

Toate lucrările se vor preda de îndată ce s-a scurs timpul de lucru.

Lucrările se predau însoțite de ciorne, respectiv de orice însemnări făcute în timpul examenului.

(5) În legătură cu desfășurarea examenului scris se întocmește un proces verbal.

§ 10

Corectarea, evaluarea și notarea lucrărilor scrise

- (1) Din corectarea și evaluarea lucrărilor scrise trebuie să rezulte, în ce măsură candidatul a reușit să rezolve creativ subiectele sau în ce măsură nu a reușit acest lucru, datorită unor greșeli de conținut sau de logică. Abateri grave și frecvente de la normele limbii germane sau prezentarea într-o formă necorespunzătoare atrag după sine depunerea și anume cu 1 – 2 puncte din notarea simplă; pentru disciplina Limba germană sunt valabile criteriile proprii, în ceea ce privește corectitudinea exprimării.
- (2) În cazul lucrărilor scrise din aria curriculară Limbă și comunicare se va aprecia conținutul (nivelul de înțelegere al textului, dezvoltarea subiectului, logica gândirii, structura și comentariul personal, referitor la problematica expusă) și exprimarea adecvată (capacitate de exprimare, corectitudinea exprimării).

Pentru disciplina **Limba germană** evaluarea conținutului și evaluarea exprimării corecte au o pondere aproximativ egală.

În cazul **limbilor moderne** (Limba engleză, Limba franceză), evaluarea lucrării se compune din aproximativ câte o treime pentru conținut, pentru capacitatea de exprimare și pentru corectitudinea exprimării.

Dacă unul dintre cele **trei** domenii de evaluare este notat cu zero puncte, numărul de puncte, cu care poate fi notată lucrarea respectivă este mai mic de 4 puncte, în sistemul de notare aplicat în Republica Federală Germania.

- (3) În cazul lucrărilor scrise la disciplinele **Matematică** și **științe ale naturii** procentajul obținut din unitățile de evaluare, se raportează, după cum urmează la sistemul de puncte, aplicat în Republica Federală Germania:

100 – 95%: 15 puncte;	94 – 90%: 14 puncte;	89 – 85%: 13 puncte;
84 – 80%: 12 puncte;	79 – 75%: 11 puncte;	74 – 70%: 10 puncte;
69 – 65%: 9 puncte;	64 – 60%: 8 puncte;	59 – 55%: 7 puncte;
54 – 50%: 6 puncte;	49 – 45%: 5 puncte;	44 – 40%: 4 puncte;
39 – 34%: 3 puncte;	33 – 27%: 2 puncte;	26 – 20%: 1 punct;

(4) Profesorul de specialitate evaluează greșelile din fiecare lucrare, în funcție de tip și gravitate, întocmește o apreciere, evidențiind avantajele și deficiențele fiecărei lucrări, acordând în final un număr de puncte (notarea simplă).

Se anexează și un raport cu privire la evaluarea de ansamblu a tuturor lucrărilor scrise.

(5) Pentru fiecare disciplină, directorul secției/școlii speciale germane numește un al doilea corector. Acesta citește și evaluează lucrarea, după care, fie validează evaluarea

celui dintâi corector, fie face o apreciere și o evaluare proprie; evaluarea divergentă trebuie motivată.

(6) Lucrările scrise, inclusiv subiectele și evaluarea de ansamblu în legătură cu lucrările scrise pentru fiecare disciplină în parte se trimit, în timp util, președintelui comisiei de examen. Se anexează procesul verbal, în legătură cu examenul scris.

(7) Președintele comisiei de examen care fixează nota finală pentru fiecare lucrare în parte (vezi § 12 (2)), este mandatat să modifice, dacă este cazul, aprecierea propusă și poate, în cazul în care există dubii în legătură cu rezolvarea independentă a unor lucrări sau a tuturor lucrărilor, să le declare nule și să propună alte subiecte spre a fi tratate.

§ 11

Stabilirea notelor preliminare pentru disciplinele de examen. Consiliul de stabilire a notelor preliminare.

- (1) Înainte de începerea examenului oral directorul secției/școlii germane speciale întrunește consiliul, la care participă membrii comisiei de examen, în vederea stabilirii notelor (rezultatelor școlare) preliminare la disciplinele de examen.

În stabilirea notelor preliminare se iau în considerație rezultatele semestriale din ultimii doi ani școlari, dintre care rezultatele din ultimul an școlar au o pondere mai mare. Transformarea evaluării în puncte din sistemul de notare din Republica Federală Germania se face conform § 4 (2).

- (2) Procesul verbal al consiliului și fișele de examen (cf. Anexei 2), care reflectă situația școlară la momentul respectiv, se predau președintelui comisiei de examen, în timp util.

§ 12

Consiliul înaintea începerii probelor orale

- (1) Înaintea începerii examenului oral președintele comisiei de examen se întrunește în consiliu cu membrii comisiei de examen și cu ceilalți membri ai comisiei pe discipline.
- (2) Președintele comisiei își expune punctul de vedere în legătură cu candidații și își exprimă opinia în legătură cu lucrările scrise. Se stabilesc rezultatele finale ale lucrărilor scrise.
- (3) a) Dacă trei sau toate patru lucrările scrise ale unui candidat sunt notate cu mai puțin de 4 puncte – în sistemul de notare aplicat în Republica Federală Germania - candidatul respectiv nu este admis la examenul oral.

Dacă două lucrări scrise au fost notate cu mai puțin de 4 puncte – în sistemul de notare aplicat în Republica Federală Germania -, președintele comisiei de examen dispune asupra admiterii candidatului la examenul oral, după ascultarea punctului de vedere al comisiei. În acest caz se iau în calcul, pe lângă rezultatele obținute la examenul scris, și cele obținute în timpul ultimilor doi ani școlari.

b) Candidatul care nu a fost admis la examenul oral nu a promovat examenul în vederea obținerii „Diplomei de Acces General în Învățământul Superior German” și diplomei de bacalaureat românesc”.

- (4) Președintele comisiei de examen stabilește, la care din cele două discipline urmează să fie examinat fiecare candidat admis la probele orale, în conformitate cu § 3 (6). Comisia de examen poate stabili o probă orală suplimentară.

Se stabilește ordinea probelor de examen.

- (5) Președintele discută cu membrii comisiilor de examen pe discipline modul de desfășurare a probelor orale.
- (6) Deciziile consiliului comisiei de examen sunt consemnate într-un proces verbal.

§ 13

Organizarea și desfășurarea probelor orale.

- (1) Fiecare examen va fi astfel organizat, încât să ofere candidatului posibilitatea de a demonstra cunoștințe precise și ordonate, cunoașterea tehnicilor de lucru specifice fiecărei discipline, înțelegere și capacitate de judecată, gândire independentă, înțelegere a conexiunilor dintre domeniile disciplinei și capacitate de prezentare a cunoștințelor.

Examenul oral nu poate relua conținuturi ale unei probe scrise.

- (2) Probele orale se desfășoară individual.
- (3) Candidații se pregătesc pentru proba orală sub supravegherea cadrelor didactice. Supravegherea este organizată de către directorul secției speciale germane.
- Timpul de pregătire este, de regulă, de 20 de minute.
- (4) Pentru fiecare examinare orală se formulează un subiect inedit, bine delimitat. Subiectele sunt formulate de profesorul de specialitate și prezentate în scris. Textele și alte indicații sunt însoțite de cerințele de lucru.
- (5) Subiectele pentru examenul oral vor fi predate președintelui comisiei de examen înaintea începerii examenului.
- (6) Profesorul de specialitate examinează la proba orală. Președintele are dreptul să le adreseze candidaților întrebări și să preia temporar examinarea.
- (7) Durata fiecărei examinări orale este, de regulă, de 15 – 20 de minute.
- (8) În timpul probei orale candidatul va încerca să rezolve independent subiectul pregătit, printr-o prezentare liberă. Următoarele aspecte contravin scopului examenului:
- citirea însemnărilor făcute în timpul pregătirii subiectului;
 - redarea unor cunoștințe, care nu au legătură cu subiectul;
 - examinarea, în baza unor întrebări izolate, fără o succesiune logică.
- (9) Pe parcursul examinării, discuția se va extinde asupra unor contexte mai largi, care rezultă din formularea subiectelor respective.

Dacă acest lucru nu este posibil, datorită cunoștințelor lacunare ale candidatului, examinatorul abordează un alt domeniu.

De asemenea considerente legate de specialitate pot să conducă la trecerea la un alt domeniu.

- (10) a) Probele la disciplinele Limba germană și limbi moderne (Limba engleză, Limba franceză) au ca suport un text non - literar sau literar. În aprecierea probei orale performanța candidatului, din punct de vedere al conținutului și al competenței lingvistice se evaluează separat și se consemnează într-un număr distinct de puncte.
- b.) În cazul probei orale la Limba germană, candidatul trebuie să dovedească prin expunerea sa că a înțeles conținutul textului și că a identificat specificitatea sa din punct de vedere lingvistic.
- c.) În cazul probei orale la limbi moderne (Limba engleză, Limba franceză), candidatul trebuie să dovedească că dispune de suficientă abilitate lingvistică și că poate analiza și interpreta textul în limba modernă.
- d.) Pentru proba orală la disciplina Limba română sunt valabile prevederile Metodologiei privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat, aprobată prin Ordin al Ministrului Educației și Cercetării, în anul școlar respectiv.
- (11) Președintele comisiei de examen stabilește numărul de puncte acordat pentru fiecare candidat, de regulă, după fiecare examinare orală, în urma consultării cu profesorul care consemnează rezultatele examenului și cu profesorul de specialitate.
- (12) Dacă se constată că un candidat nu a promovat examenul în vederea obținerii Diplomei de Acces General la Învățământul Superior din Republica Federală Germania și a Diplomei de bacalaureat din România, în condițiile prezentului regulament, acest lucru i se comunică imediat.
- (13) Președintele comisiei de examen ia măsurile necesare în cazul în care un candidat nu s-a putut prezenta la examen sau a fost nevoit să-l întrerupă.
- (14) În cazul constării fraudei sau a tentativei de fraudă sau a complicității la fraudă, în timpul desfășurării examenului oral, se aplică în mod corespunzător prevederile de la & 9 (2).
- (15) Se întocmește un proces verbal pentru fiecare candidat în parte.

§ 14

Stabilirea rezultatelor examenului. (Consiliul final)

- (1) După încheierea probelor orale are loc Consiliul final al comisiei de examen.
- (2) Președintele comisiei stabilește nota finală, după consultarea comisiei de examen pentru fiecare candidat, la fiecare disciplină.
- a. Nota finală pentru fiecare disciplină de examen în parte se compune, de regulă din nota preliminară și din rezultatele probelor scrise sau /și orale. Atunci când există diferențe, rezultatul examenului are o pondere mai mare în raport cu nota preliminară. Dacă diferența rezultată este un număr par de puncte, cele două părți pot avea o pondere egală.

- b. Dacă la o disciplină s-a examinat atât în scris, cât și la oral, o pondere mai mare va avea în cazul în care există diferențe între acestea- rezultatul probei scrise, față de cel obținut la oral. Dacă diferența rezultată este un număr par de puncte, cele două părți pot avea o pondere egală.
- c. Dacă la o disciplină de examen nu s-a examinat nici în scris, nici la oral, nota finală este egală cu nota preliminară.
- d. Pentru disciplina Istorie cele două părți ale examenului au o pondere egală.

(3) Președintele comisiei stabilește rezultatul final al examenului pentru fiecare candidat.

Stabilirea rezultatului final se face în baza celor opt note obținute la disciplinele de examen, în conformitate cu § 3 (4) b).

(4) a) Examenul este promovat, dacă suma celor opt note finale simple la disciplinele de examen, este de cel puțin 40 de puncte, iar rezultatele celor patru probe scrise însumează cel puțin 20 de puncte, în conformitate cu prevederile din Republica Federală Germania cu privire la promovare.

b) În plus:

Nu se admite punctajul zero, la nici o disciplină, iar la cel mult două discipline se admite un punctaj cuprins între 1 –3 puncte, din care doar o disciplină, la care s-a examinat în scris.

Dacă punctajul obținut la două discipline este de 1 - 3 puncte, la fiecare din celelalte discipline de examen sunt necesare cel puțin 5 puncte.

c) Dacă nu se obține suma necesară de puncte, (cf. lit. a)), examenul nu este promovat, chiar dacă rezultatele obținute la disciplinele de examen nu sunt sub 4 puncte.

(5) a) Numărul total de puncte al examenului se obține prin însumarea următoarelor:

- dublul punctajului de la fiecare din cele patru probe scrise;
- punctajul de la fiecare din celelalte probe de examen;

Astfel la cele opt discipline de examen se pot obține maximum 180 puncte (120 + 60).

b) Suma totală a punctelor se transformă în medie, în conformitate cu tabelul din **Anexa 3** (pentru transformarea numărului total de puncte din sistemul de notare, aplicat în Republica Federală Germania, în medie generală).

(6) Se stabilesc și se consemnează notele finale pentru celelalte discipline de învățământ, aplicându-se tabelul din **Anexa 5** (pentru transformarea mediilor cu zecimale, rezultate din însumarea mediilor semestriale sau a mediilor din ultimii doi ani școlari din sistemul de notare românesc în sistemul de puncte aplicat în Republica Federală Germania).

(7) Deciziile consiliului final al comisiei de examen se consemnează într-un proces verbal.

§ 15**Diploma de Acces General la Învățământul Superior din Republica Federală Germania și
Diploma de bacalaureat din România**

- (1) Candidații care au promovat examenul, în condițiile prezentului regulament, obțin "Diploma de Acces General la Învățământul Superior din Republica Federală Germania", în conformitate cu modelul din **Anexa 1**.
- (2) „Diploma de bacalaureat” din România se eliberează în baza reglementărilor românești, luându-se în considerare rezultatele examenului și tabelul de transpunere a punctelor din sistemul de notare aplicat în Republica Federală Germania în sistemul de notare din România, în conformitate cu anexele asupra cărora s-a căzut de acord.
Candidații, care - în condițiile prezentului regulament- nu au fost admiși la probele scrise sau orale, sau nu au promovat examenul în vederea obținerii Diplomei de Acces General la Învățământul Superior German și Diploma de bacalaureat din România, se pot înscrie la examenul național de bacalaureat în anul curent, doar în sesiunea a doua, *în condițiile prevederilor Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de bacalaureat aprobate anual prin Ordin al Ministrului Educației și Cercetării*.

§ 16**Repetarea examenului**

- (1) Examenul nepromovat pentru obținerea "Diplomei de Acces General la Învățământul Superior din Republica Federală Germania" și a „Diploma de bacalaureat” din România poate fi repetat, de regulă o singură dată, și anume în anul următor.
- (2) Repetarea examenului presupune repetarea ultimei clase a secției/școlii speciale germane.
În acest caz, pentru ultima clasă se iau în considerație numai rezultatele obținute în anul în care se repetă clasa.
- (3) Un examen promovat nu poate fi repetat.
- (4) Clasa a 11-a a secției speciale poate fi repetată, de regulă, o singură dată.

§ 17**Dispoziții finale**

Acest regulament, care a fost elaborat în conformitate cu § 17 al Regulamentului cadru pentru examenul în vederea obținerii Diplomei de Acces General în Învățământul Superior German și a examenelor naționale la încheierea învățământului secundar pentru absolvenții secțiilor cu limbă de predare germană din licee speciale de stat din state din Europa Centrală, de Est și de Sud - Est (Hotărârea Conferinței Permanente a Miniștrilor Învățământului și Culturii din Republica Federală Germania din 27.01.1994, în varianta din 22.03.2001) intră în vigoare la data promulgării.

Anexa I la Regulamentul de examen - România

Model pentru
formularul de Diplomă pentru Accesul General la Învățământul Superior

.....
Denumirea școlii și localitatea

DIPLOMĂ
PENTRU
ACCESUL GENERAL LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

pentru

Se eliberează în baza Regulamentului pentru desfășurarea examenului în vederea obținerii unei diplome germane de acces general la învățământul superior și a diplomei românești de bacalaureat pentru absolvenții secțiilor/școlilor speciale din România (Hotărârea Conferinței Permanente a Miniștrilor Învățământului și Culturii din 17.2.1994, în varianta din).

A 2-a pagină a Diplomei pentru Accesul General la Învățământul Superior

.....
născut la, în

cu cetățenie

(Școala)

(Localitatea/orașul)

a absolvit la din

în anul școlar cu succes clasa terminală a secției speciale, și a susținut examenul în vederea obținerii accesului general la învățământul superior german.

Rezultatele finale la disciplinele de examen

discipline la care se susțin probe scrise

Disciplina	Numărul de puncte
Limba germană	
Limba și literatura română	
Matematică	

Pagina a 3-a a Diplomei pentru Accesul General la Învățământul Superior

Calificarea finală

Numărul de puncte la cele patru probe scrise dublate	
Numărul de puncte la celelalte patru probe scrise – notare simplă	
Numărul total de puncte Minimum 60, maximum 180 puncte	
Media	

Alte discipline din ultimii doi ani școlari

Discipline până la sfârșitul antepenultimei clase

Observații:

Pagina a 4-a a Diplomei pentru Accesul General la Învățământul Superior

a promovat examenul și a obținut astfel competența de a studia la o instituție de învățământ superior din Republica Federală Germania.

n.n. localitatea, data

Reprezentantul/reprezentanta Conferinței
Permanente a Miniștrilor Învățământului
și Culturii din Republica Federală Germania

Reprezentantul/reprezentanta
M. Ed. C. din Republica România

Directorul/directoarea
secției speciale germane

Directorul/directoarea
școlii

Ștampila reprezentanței diplomatice
sau consulare a Republicii Federale Germania

Ștampila școlii

Anexa 2 la Regulamentul de examen - România

Școala

Foaia matricolă

Nume:

Prenume:

Data nașterii:

Locul nașterii:

Rezultate obținute

		Disciplinele de examen scris			Alte discipline de examen			Alte discipline din clasa a 12-a		
		Germană	Română.	Matematică				Geografie	Artă/ Muzică	Sport
Clasa a 11-a	sem 1									
	sem 2									
	nota									
Clasa a 12-a	Sem 1									
	Sem 2									
	nota									
Nota preliminară										
Probe scrise										
Probe orale										
Nota finală										

Numărul de puncte la cele patru probe scrise, dublate:

Numărul de puncte la celelalte patru discipline de examen:

Numărul total de puncte:

Media:

Rezultatul examenului: promovat/ nepromovat

.....
Data deciziei finale.....
(Semnătura președintelui/președintei comisiei de examen)

Anexa 3 la Regulamentul de examen - România

Tabelul pentru transformarea numărului total de puncte în medie

Numărul total de puncte	Media
180 – 165	1,0
164 – 161	1,1
160 – 158	1,2
157 – 154	1,3
153 – 151	1,4
150 – 147	1,5
146 – 143	1,6
142 – 140	1,7
139 – 136	1,8
135 – 133	1,9
132 – 129	2,0
128 – 125	2,1
124 – 122	2,2
121 – 118	2,3
117 – 115	2,4
114 – 111	2,5
110 – 107	2,6
106 – 104	2,7
103 – 100	2,8
99 - 97	2,9
96 - 93	3,0
92 - 89	3,1
88 - 86	3,2
85 - 82	3,3
81 - 79	3,4
78 - 75	3,5
74 - 71	3,6
70 - 68	3,7
67 - 64	3,8
63 - 61	3,9
60	4,0

ANEXA 4 la Regulamentul de examen - România

TABEL

PENTRU TRANSFORMAREA PUNCTELOR,
DIN DIPLOMA DE ACCES GENERAL LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR GERMAN
DIN SISTEMUL DE NOTARE UTILIZAT ÎN R.F.GERMANIA
ÎN SISTEMUL DE NOTARE DIN ROMÂNIA

Sistemul de puncte utilizat în R.F.Germania	Echivalentul în sistemul de notare din România
15	10,00
14	9,85
13	9,60
12	9,15
11	8,72
10	8,29
9	7,86
8	7,43
7	7,01
6	6,59
5	6,17
4	5,75
3	5,33
2	5,00
1	2,90
0	1,50

ANEXA 5 la Regulamentul de examen - România

TABEL

PENTRU TRANSFORMAREA
MEDIILOR DIN CLASELE A 11-A ȘI A 12-A
DIN SISTEMUL DE NOTARE DIN ROMÂNIA
ÎN SISTEMUL DE PUNCTE UTILIZAT ÎN
R. F. GERMANIA

Medii în sistemul de notare din România	Echivalent în sistemul de puncte utilizat în R.F.Germania
10,00	15
9,50	13
9,00	12
8,50	11
8,00	10
7,50	9
7,00	8
6,50	7
6,00	6
5,50	5
5,00	5

ANEXA 6 la Regulamentul de examen - România
TABEL DE ECHIVALARE

PENTRU TRANSFORMAREA PUNCTELOR CUMULATE DIN SISTEMUL DE
NOTARE UTILIZAT ÎN R.F.GERMANIA
ÎN SISTEMUL DE NOTARE DIN ROMÂNIA
DIPLOMA DE ACCES GENERAL LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR DIN REPUBLICA
FEDERALĂ GERMANIA ȘI DIPLOMA DE BACALAUREAT DIN ROMÂNIA

TOTAL PUNCTE CUMULATE în sistemul de notare utilizat în R.F.Germania	ECHIVALENT în sistemul de notare din România	TOTAL PUNCTE CUMULATE în sistemul de notare utilizat în R.F.Germania	ECHIVALENT în sistemul de notare din România
180 – 165	10,00	112	7,95
164	9,90	111	7,91
163	9,86	110	7,87
162	9,82	109	7,83
161	9,78	108	7,80
160	9,75	107	7,76
159	9,71	106	7,72
158	9,67	105	7,68
157	9,63	104	7,65
156	9,60	103	7,61
155	9,56	102	7,57
154	9,52	101	7,53
153	9,48	100	7,50
152	9,45	99	7,46
151	9,41	98	7,42
150	9,37	97	7,38
149	9,33	96	7,35
148	9,30	95	7,31
147	9,26	94	7,27
146	9,22	93	7,23
145	9,18	92	7,20
144	9,15	91	7,16
143	9,11	90	7,12
142	9,07	89	7,08
141	9,03	88	7,05
140	9,00	87	7,01
139	8,96	86	6,97
138	8,92	85	6,93
137	8,88	84	6,90
136	8,85	83	6,86
135	8,81	82	6,82
134	8,77	81	6,78
133	8,73	80	6,75
132	8,70	79	6,71
131	8,66	78	6,67
130	8,62	77	6,63
129	8,58	76	6,60
128	8,55	75	6,56
127	8,51	74	6,52
126	8,47	73	6,48
125	8,43	72	6,45
124	8,40	71	6,41
123	8,36	70	6,37
122	8,32	69	6,33
121	8,28	68	6,30
120	8,25	67	6,26
119	8,21	66	6,22
118	8,17	65	6,18
117	8,13	64	6,15
116	8,10	63	6,11
115	8,06	62	6,07
114	8,02	61	6,03
113	7,98	60	6,00

CVISION
TECHNOLOGIES

„Secții speciale” în cadrul liceelor de stat cu limbă de predare germană din România, finalizate cu examenul în vederea obținerii „Diplomei de Acces General în Învățământul Superior German” și a „Diplomei de Bacalaureat”, de către absolvenții Secțiilor/ Școlilor Speciale Germane din România”

PLAN CADRU PENTRU CLASELE 9 – 12

Disciplina	clasa a 9-a	clasa a 10-a	clasa a 11-a	clasa a 12-a	Limba de predare/cadre didactice
A					
Limba și literatura română	4	4	4	4	R
Limba și literatura germană	4	4	4	4	G
Matematică	4	4	4	4	G
Fizică	2	2	*3	*3	G
Chimie	2	2	*3	*3	G
Biologie	2	2	*3	*3	/R
Limba engleză	4	3	3	3	/R
Limba franceză	3	3	3	3	/R
Istorie			1	1	R
	2	2	3	3	G
B					
Geografie	1	-	-	-	G/R
	-	-	1	1	R
Educație artistică/muzicală	2	2	2	2	G/R
Educație fizică	2	2	2	2	G/R
ore/săptămână	31	31	33	33	

* Începând cu clasa a 11-a două dintre științele naturii (fizică, chimie, biologie) sunt obligatorii. Disciplină opțională: informatica

Observație:

Secțiunea **A** conține disciplinele de examen pentru „secții speciale” în cadrul liceelor de stat cu limbă de predare germană din România, finalizate cu examenul în vederea obținerii „Diplomei de Acces General în Învățământul Superior German” și a „Diplomei de Bacalaureat”, de către absolvenții Secțiilor/ Școlilor Speciale Germane din România.” La aceste discipline se evaluează printr-un număr de puncte, cel puțin în clasele a 11-a și a 12-a.

Disciplinele secțiunii **B** se trec în Diploma de Acces General în Învățământul Superior German și anume fie fără medii, fie cu notele finale calculate în sistemul de puncte din sistemul utilizat în R.F.Germania

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN
privind stabilirea limitelor minime și maxime ale salariilor de bază
pentru funcțiile de conducere care fac parte din comitetul director

Având în vedere:

- prevederile art. 23 din Legea spitalelor nr. 270/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005;
- Referatul Direcției generale de asistență medicală, structuri sanitare și salarizare nr. E.N. 6.304/2006, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă limitele minime și maxime ale salariilor de bază pentru funcțiile de conducere care fac parte din comitetul director al spitalelor, cu excepția funcției de director general adjunct medical, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Salariile de bază prevăzute în anexa la prezentul ordin, la limita minimă și maximă, includ și indemnizația de conducere.

Art. 3. — Salariile de bază pentru funcțiile de conducere care fac parte din comitetul director se stabilesc de consiliul de administrație al unității sanitare cu paturi cu personalitate juridică.

Art. 4. — La salariile de bază stabilite conform prevederilor art. 3 se adaugă și celelalte drepturi salariale.

Art. 5. — Medicul — director general, pe perioada cât ocupă această funcție, beneficiază de rezervare de post și nu desfășoară activitate medicală la postul rezervat.

Art. 6. — Medicul — director general poate fi inclus în linia de gardă în specialitatea în care este confirmat prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 7. — Orele de gardă efectuate se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază la limita maximă al gradului profesional în care este confirmat prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 8. — Prezentul ordin intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2006 și se aplică și ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie.

Art. 9. — Orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Art. 10. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică și unitățile sanitare cu paturi cu personalitate juridică vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 18 ianuarie 2006.
 Nr. 45.

ANEXĂ

LIMITELE
minime și maxime ale salariilor de bază pentru funcțiile de conducere
care fac parte din comitetul director

	Limita minimă — lei RON —	Limita maximă — lei RON —
1. Spitale universitare, spitale clinice de urgență și spitale județene clinice de urgență:		
— director general	2.000	3.500
— contabil-șef	1.500	3.000
— director administrativ	1.200	2.800
— director de îngrijiri	1.000	2.400
2. Spitale clinice, institute și centre medicale clinice:		
— director general	1.900	3.300
— contabil-șef	1.400	2.800
— director administrativ	1.100	2.600
— director de îngrijiri	900	2.200

	Limita minimă — lei RON —	Limita maximă — lei RON —
3. Spitale de urgență, spitale județene de urgență și spitale județene:		
— director general	1.800	3.000
— contabil-șef	1.300	2.600
— director administrativ	1.000	2.400
— director de îngrijiri	800	2.000
4. Spitale de specialitate, spitale municipale, spitale orășenești, centre medicale, altele decât cele clinice și sanatorii:		
— director general	1.600	2.800
— contabil-șef	1.100	2.400
— director administrativ	900	2.200
— director de îngrijiri	700	1.800
5. Spitale comunale și preventorii:		
— director general	1.400	2.600
— contabil-șef	900	2.200
— director administrativ	800	2.000
— director de îngrijiri	600	1.600

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 071766